Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2296 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 21 septembrie 1956

Așa procedează utemiștii

Vesel, hotărît, îndrăzneț

Nu de mult l-am cunoscut pe tov. Constantin Gănescu, muncitor la fabrica „Nikos Beloiannis" din Timișoara. Incă din prima zi de cunoștință îl știu așa vesel, hotărît și îndrăzneț. Aceste calități bune le-a căpătat de cînd se află în fabrica noastră. Indrumat de organizația U.T.M. și ajutat de maiștrii vîrstnici, el a reușit în scurt timp să se califice la locul de producție. Astăzi lucrează la mașina de șlefuit, pe care o întreține în bune condițiuni. Muncind cu hărnicie el a reușit să depășească zilnic norma cu 60 la sută, dînd întreaga producție la un nivel calitativ superior și astfel menținînd steagul de fruntaș în producție și diploma de fruntaș în întrecerea socialistă.

Dorind ca din mîinile lui să iasă pantofi frumoși și buni, tov. Gănescu a început să facă autocontrolul calității la locul de producție. Astfel, atunci, cînd pantoful îi vine la prelucrat, el cercetează calitatea prelucrărilor anterioare iar dacă constată greșeli înapoiază pantoful pentru refacerea operației. In felul acesta tov. Constantin Gănescu dă un ajutor prețios controlului de calitate.

In prezent tovarășul nostru se străduiește să învețe mai multe faze de prelucrare la mașini, pregătindu-se astfel, ca și ceilalți utemiști și tineri, pentru secția de tineret pe care vrem să o înființăm.

Tinerii noștri, apreciind calitățile tovarășului Gănescu, l-au ales în comitetul organizației de bază U.T.M. El se achită conștiincios de sarcini, critică cu tărie pe cei leneși, încurajează pe muncitorii noi, căci are și talent organizatoric, căpătat în armată și în ultimii ani ca membru în comitetul uzinei și ca secretar U.T.M. pe secție.

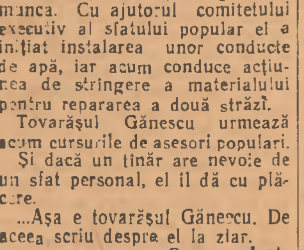
Tot ca o apreciere a muncii lui, a fost ales deputat al sfatului popular în circumscripția electorală nr. 238. Și aici tovarășul nostru a știut să-și organizeze munca. Cu ajutorul comitetului executiv al sfatului popular el a inițiat instalarea unor conducte de apă, iar acum conduce acțiunea de strîngere a materialului pentru repararea a două străzi.

Tovarășul Gănescu urmează acum cursurile de asesori populari.

Și dacă un tînăr are nevoie de un sfat personal, el îl dă cu plăcere.

...Așa e tovarășul Gănescu. De aceea scriu despre el la ziar.

Corespondent
ILIE HILOTE

Al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Ședința din 19 septembrie

PEKIN 20 (Agerpres). — China Nouă transmite:

In ședința din 19 septembrie — cea de-a 5-a a lucrărilor Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist din China — primul a luat cuvîntul Ulanfu, loctiitor al premierului Consiliului de Stat al R.P. Chineze, prim secretar al Comitetului de partid al regiunii autonome Mongolia Interioară. In cuvîntarea sa, el a vorbit pe larg despre politica în problema națională.

In prezent, a spus Ulanfu, toate minoritățile naționale realizează sau pregătesc condițiile necesare transformărilor socialiste și construcției socialiste.

In fața partidului și a tuturor naționalităților stau următoarele sarcini în domeniul problemei naționale: întărirea unității patriei, întărirea prieteniei frățești, a ajutorului reciproc și colaborării între toate naționalitățile, dezvoltarea avîntului minorităților naționale în construirea patriei, acordarea de ajutor tuturor naționalităților pentru a ajunge la socialism, transformarea Chinei într-o mare putere socialistă. Politica de bază pe care o urmează Partidul Comunist Chinez în rezolvarea problemei naționale, a spus în continuare Ulanfu, constă în autonomia națională. Această politică a fost elaborată de partid în lumina condițiilor istorice din China, pe baza tezelor fundamentale ale marxism-leninismului în problema națională și a experienței revoluției chineze.

Toate naționalitățile se bucură în China de drepturi egale. Minoritățile naționale compacte au dreptul la exercitarea autonomiei regionale, sînt stăpîne în regiunile lor, își conduc ele însele treburile interne. Datorită înfăptuirii acestei politici, 27 de minorități naționale au creat în prezent [illegible] și 43 de districte autonome. In toate aceste teritorii naționale se dezvoltă rapid viața politică, economică și culturală. In regiunile unde locuiesc minoritățile naționale, care nu au avut niciodată centre economice și culturale au luat ființă în prezent orașe noi. In regiunea autonomă Mongolia Interioară și în regiunea autonomă Sințzian-Uigură se creează baze ale industriei metalurgice, ale metalurgiei neferoase și ale industriei petrolifere. Pentru toate minoritățile naționale, care în trecut nu aveau scriere proprie, se creează în prezent o scriere proprie.

In regiuni locuite de minorități naționale, unde se află aproximativ 28.000.000 de oameni, au fost deja terminate în linii mari transformările socialiste. In regiuni locuite de aproximativ 2,2 milioane de oameni, se înfăptuiesc în prezent transformările socialiste, iar în regiuni unde locuiesc aproximativ 2.000.000 de oameni se efectuează în prezent transformări democratice.

După ce a subliniat că munca desfășurată de Partidul Comunist Chinez în domeniul rezolvării problemei naționale în perioada dintre Congresele al VII-lea și al VIII-lea constituie un exemplu grăitor al modului de aplicare creatoare a marxism-leninismului, ținînd seama de situația din China, Ulanfu a vorbit despre sarcinile viitoare ale construcției naționale în R.P. Chineză.

A luat apoi cuvîntul Lukman, prim-loctiitor al secretarului general al Partidului Comunist din Indonezia. In aplauzele furtunoase ale delegaților, el a transmis Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez un cald salut frățesc din partea Partidului Comunist din Indonezia. Sîntem convinși, a declarat Lukman, că Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez va sintetiza experiența bogată în muncă acumulată în cei 11 ani care au trecut de la Congresul al VII-lea. Această experiență va îmbogăți tezaurul marxism-leninismului. Relevînd succesele importante obținute în construcția Republicii Populare Chineze, Lukman și-a exprimat convingerea că partidul comunist și poporul din Indonezia vor obține noi victorii în lupta pentru o deplină independență națională, democrație și pace. El a dat apoi citire mesajului de salut al C.C. adresat de Partidul Comunist din Indonezia Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez.

S-a dat apoi citire mesajului de salut al Comitetului Central al Partidului Comunist din Japonia, ai cărui delegați nu au putut participa la Congres, fiind împiedicați de autoritățile japoneze. In mișcarea sa pentru pace, independență și democrație, se spune în mesaj, poporul japonez își soarbe forțele din victoriile poporului chinez, trage învățăminte din revoluția chineză. Noi depunem eforturi maxime pentru a uni toate forțele democratice, pentru a întări Frontul democrat unit de eliberare națională în scopul de a îndeplini sarcina istorică care îi revine partidului și care constă în construirea unei Japonii noi, independente, iubitoare de pace și democrate.

Congresul a fost salutat apoi de Nambodiripad, conducătorul delegației Partidului Comunist din India. Victoria revoluției chineze, a spus el, a înmormîntat pentru totdeauna mitul că marxism-leninismul este un produs al Occidentului și este străin Orientului.

Marele Lenin, a declarat Nambodiripad, în aplauzele furtunoase ale asistenței, a prezis că unitatea Uniunii Sovietice, a Chinei și a Indiei, vor constitui o lovitură de importanță hotărîtoare dată imperialismului și în favoarea socialismului în întreaga lume. De la această înaltă tribună, în fața reprezentanților partidelor frățești prezenți aici, noi, comuniștii indieni, ne luăm angajamentul să depunem toate eforturile pentru îndeplinirea acestei porunci leniniste.

A urmat apoi la cuvînt Dun Bi-u, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez, președintele Tribunalului Popular Suprem al R.P. Chineze. In cei șapte ani care au trecut de la constituirea R.P. Chineze, a spus Dun Bi-u, uriașele și grăitoarele schimbări petrecute în societatea noastră arată cu toată claritatea că puterea democrat-populară condusă de Partidul Comunist Chinez este cea mai eficientă și mai trainică; ea este o putere de tip socialist, cel mai democratic din lume.

Legalitatea noastră democrat-populară, a spus în continuare vorbitorul, este puternică numai pentru că ea s-a născut în lupta pentru suprimarea legilor vechi, pentru că ea este o legalitate care exprimă cu adevărat voința poporului și este în slujba poporului.

Dun Bi-u a arătat că în prezent în R.P. Chineză lipsesc legi fundamentale complecte, care sînt extrem de necesare, cum sînt codul penal, codul civil, codul de procedură, codul muncii, legea funciară și altele.

Această situație, a spus în continuare Dun Bi-u, este inevitabilă un timp oarecare după constituirea unui stat nou. Noi nu putem și nu trebuie să considerăm, a spus el, că este posibil să se creeze dintr-odată o legalitate perfectă. Dar, atît din punctul de vedere al cerințelor construcției statului, cît și din punctul de vedere al posibilităților obiective este necesar să perfecționăm treptat legislația.

Dun Bi-u a vorbit apoi despre caracterul anormal al situației în care unele comitete de partid nu acordă încă atenție suficientă cazurilor de încălcare a legilor de către unele organizații locale de partid și de către unii membri de partid. Partidul, a spus el, trebuie să ia cele mai energice măsuri pentru întărirea legalității democrat-populare în scopul de a păzi bunurile obștești, a dezvolta și mai efectiv activitatea și creația maselor populare; totodată noi trebuie să continuăm cu lichidarea elementelor contrarevoluționare, să ducem lupta împotriva tuturor încălcărilor legilor, să garantăm înfăptuirea cu succes a cauzei construcției socialiste. Numai continuînd întărirea legalității democrat-populare putem corespunde sarcinilor trasate de partid.

După cuvîntarea rostită de Sun Țzin, prim secretar al Comitetului de partid din provincia Heilunțzian, a luat cuvîntul Lo Jui-țin, membru supleant al C.C. al Partidului Comunist Chinez, ministrul Securității Publice.

Lo Jui-țin a vorbit despre lupta împotriva contrarevoluției. Cei șapte ani care au trecut de la constituirea Republicii Populare Chineze, a declarat el, au fost marcați în acest domeniu prin două campanii. Prima campanie este aceea din 1950 cînd se desfășura mișcarea pentru acordarea de ajutor Coreei, împotriva agresiunii americane. In acea perioadă a fost dată o puternică lovitură unor elemente contrarevoluționare ca agenți inamici, bandiți, șefi ai partidelor și grupărilor reacționare. A doua campanie a început în anul 1955, în perioada avîntului revoluției socialiste, împotriva căreia s-au ridicat rămășițele nelichidate ale elementelor contrarevoluției. Atunci a fost demascat un grup de contrarevoluționari care s-a strecurat în instituții de stat, organizații populare, în rîndurile partidului comunist și a partidelor democratice. După aceste campanii forțele contrarevoluționare au slăbit considerabil și au rămas într-un număr mic. In prezent, a spus în continuare tov. Lo Jui-țin, contrarevoluția nu mai are nici o posibilitate de a-și restabili puterea. Imperialiștii, de sigur, vor recurge și de acum înainte la diverse forme de activitate subversivă. Ei continuă să-și lărgească rețeaua de spionaj, cheltuind pentru aceasta sume uriașe. Avem sarcina ca, sprijinindu-ne pe conștiința politică crescîndă și pe patriotismul poporului, să lichidăm rămășițele contrarevoluției și să-i închidem orice portiță. Trebuie să sporim vigilența, să știm să deosebim adevăratul dușman.

Partidul a trasat linia: „Să îmbinăm severitatea cu precauțiunea", „să îmbinăm pedeapsa cu indulgența". Prin severitate se înțelege că trebuie să ducem o luptă hotărîtă împotriva contrarevoluției. Nu ne vom liniști pînă la lichidarea deplină a contrarevoluției. Prin precauțiune se înțelege că trebuie să deosebim adevărul de neadevăr, infracțiunile simple de cele grave, să luptăm împotriva atitudinii neglijente în instruirea proceselor, să apărăm cu hotărîre pe oamenii buni atunci cînd lovim în elementele contrarevoluționare. In prezent, a spus Lo Jui-țin, perioada luptei înverșunate de clasă în R.P. Chineză ține de domeniul trecutului. Totuși lupta împotriva elementelor contrarevoluționare nu a încetat, ea continuă să rămînă o luptă de lungă durată.

In cuvîntul său, Lim He, conducătorul delegației Partidului Muncii din Coreea, a arătat că

(Continuare în pag. 4-a)

La uzinele „Semănătoarea" din Capitală, se lucrează la montajul combinelor de recoltat porumb K.U.-2. Noua combină va recolta porumb semănat în cuiburi dispuse în pătrat.

Iată în fotografie pe membrii brigăzii conduse de Victor Nimoară, lucrînd la montarea unor ansamble de la noile combine.

Primii piloți romîni pentru Canalul de Suez au părăsit Capitala

Navigatori romîni care lucrează pe vasele Intreprinderii de navigație maritimă și fluvială romînă — N.A.V.R.O.M. — își manifestă dorința de a lucra ca piloți pe Canalul de Suez. Primii piloți care își vor pune serviciile în slujba bunei desfășurări a navigației pe canal — comandanții de nave Titus Stănescu și Faustin Carp — au părăsit joi țara cu destinația Egipt. Cei doi navigatori posedă o temeinică pregătire profesională și au o experiență îndelungată în navigația pe vase de cursă lungă.

(Agerpres)

In curînd sosește în țară Filarmonica de Stat din Belgrad

In cadrul schimburilor culturale dintre R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia, la 5 octombrie va sosi în Capitală orchestra Filarmonicii de Stat din Belgrad, condusă de dirijorii Kresimir Baranovici, directorul Filarmonicii, și Zivoin Zdrankovici.

Cu prilejul turneului pe care îl întreprinde în R.P.R., Orchestra Filarmonicii din Belgrad va da concerte în București și în alte orașe din țară.

Concertele care vor fi dirijate de Kresimir Baranovici, cuprind lucrări de Beethoven, Weber, Respighi și Baranovici, iar cele dirijate de Zivoin Zdrankovici lucrări de Brahms, Berlioz și Konjovici.

(Agerpres)

„Albina" își merită numele...

— Mergeți la inginerul Țiripa. E un utemist destoinic, cunoaște bine locurile și veți afla multe lucruri interesante...

Cu această recomandație am pornit să-l caut pe inginerul gospodăriei agricole colective din satul Tătaru, raionul Negru Vodă. De găsit l-am găsit, dar am rămas oarecum dezamăgită. Mă așteptam să-l văd bucurîndu-se grozav de venirea mea, să înceapă a-mi vorbi pe îndelete despre gospodărie, despre tineretul ei și despre propria lui muncă. In loc de aceasta am fost informată în fugă:

— Președintele gospodăriei e pe cîmp, secretarul U.T.M. la batoză.. iar eu pornesc chiar acum într-acolo. Ziua n-avem timp de pierdut... seara însă... și inginerul încălecă bicicleta și se pierdu într-un nor de praf.

Ce puteam face? Nu-mi rămînea decît să mă resemnez și să aștept lăsarea serii.

N-am regretat însă. Am aflat povestea emoționantă, scrisă cu sudoare și muncă — în luptă — cum se exprimase un colectivist, a gospodăriei agricole colective din acest sat, format în mare parte din musulmani și pierdut undeva în stepa întinsă a Dobrogei.

In satul celor care n-au avut pămînt

Inginerului Țiripa îi plac cifrele. Le pune față în față, le cîntărește. Repetarea lor îl desfată ca o muzică.

— Ascultați — îmi spuse. Acum 12 ani, din cele aproape 300 familii, cîte sînt în sat, peste 160 erau familii de argați. Boierii erau și romîni și tatari, argații la fel. 168 de familii au fost împroprietărite la reforma agrară. Acum gospodăria cuprinde 219 familii și numără peste 1400 hectare. In afară de ramura cerealieră care formează producția de bază a gospodăriei, ne ocupăm de creșterea vitelor și a păsărilor. Avem 12 hectare de grădină, pomi fructiferi, viță de vie...

Abia pridìdesc să notez: 100 capete bovine, peste 1200 de oi, aproape 600 păsări, 15 stupi... Incerc să-mi imaginez toată această bogăție, dar glasul inginerului îmi dă ghes să fac s-alerge iute, iute, creionul pe hîrtie; îmi vorbește acum despre construcțiile gospodăriei:

— Un saivan pentru 100 oi... o magazie pentru 50 vagoane cereale... o maternitate... 2 grajduri pentru vaci... 2 puernițe... o căsărie... două pătule pentru porumb... uzina electrică și stația de radioamplificare...

(Continuare în pag. 2-a)

„Festivalul internațional al Modei" la București

In cadrul măsurilor luate, în urma celui de al doilea Congres al cooperației meșteșugărești, Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești (U.C.E.C.O.M.) organizează în colaborare cu cooperația din R.P. Ungară și R.P. Bulgaria un Festival Internațional al Modei. Prezentarea modelelor va avea loc la București între 2—5 octombrie, iar între 7—17 octombrie în orașele Iași, Cluj, Oradea și Craiova.

Festivalul urmărește în primul rînd să satisfacă exigențele tot mai mari ale consumatorilor, ridicarea nivelului tehnic și estetic al îmbrăcămintei precum și punerea în valoare a celor mai bune creații de modele.

In această acțiune vor fi antrenați cei mai buni meșteri creatori de modele din ramurile de îmbrăcăminte, încălțăminte, tricotaje și marochinărie.

La „Festivalul Internațional al Modei" se vor prezenta cca. 180 de modele cuprinzînd îmbrăcăminte pentru femei (sportivă, interior, rochii de dimineață, de după amiază, de ocazie, de seară, taioare complect, fuste, bluze, pardesie, paltoane și tricotaje) pentru bărbați (îmbrăcăminte sportivă, costume pentru toate ocaziile, pardesie, paltoane și tricotaje) precum și îmbrăcăminte pentru copii de toate vîrstele.

De asemenea se vor prezenta modele de pălării, încălțăminte și marochinărie.

„Festivalul Internațional al Modei" va constitui și un schimb de experiență cu cooperativele meșteșugărești din R. P. Ungară și R.P. Bulgaria, dînd posibilitatea oamenilor muncii din țara noastră să cunoască realizările lor.

In legătură cu...

DELAPIDATORII DE TIMP

Aparență de oameni onorabili. Primesc chenzine, le plac filmele cu Gérard Philipe, ascultă duminică radio-magazinul, pleacă prin sindicat la Vasile Roaită, nu admit lipsuri la cîntar, joacă în colectiv la Pronosport, merg în vizită și mănîncă dulceață cu apă rece. Onorabili, deci. Pe vremea lui Caragiale, poate, mai mult decît atîta: stimabili, venerabili. Semne particulare — n-au. In asta a și constat, ani de zile, greșeala caricaturiștilor noștri: îi desenau cu ochelari și mînecuțe. Dacă-i întîlneam altfel în viață, treceam pe lîngă ei candizi și încrezători. N-au ochelari și mînecuțe — deci nu sînt ei...

Asta-i tragedia: aparența lor de onorabilitate. Au talentul să se plaseze într-un peisaj de totală onorabilitate. Greu să-i recunoști între cartoane cu „Sîntem în întrecere" și „Nu ne țineți de vorbă!" — dintre care ultimul sună atît de imperativ, încît — nerespectîndu-l — ai sentimentul că l tulburi pe însuși Pitagora în timpul descoperirii celebrei sale teoreme. Cînd, în sfîrșit, îți aruncă o privire, ea exprimă adeseori un „du-te dracului!" evident. Vorba asta în a n-o rostesc — „nu mai sînt timpurile..." Ei au găsit însă, plini de inventivitate, o mulțime de pseudonime în fața cărora, într-adevăr, un simplu „du-te dracului!" ar apărea ca o sapă de lemn în fața excavatorului.

Primul din seria acestor delicate pseudonime a fost „vino mîine!". A fost, dar s-a prins. A fost găsit un altul: „Adresați-vă la...". Disimularea e de-a dreptul genială. Pe cît de simplă, pe atît de genială: în locul circumstanțialului de timp (devenit suspect), circumstanțialul de loc. Nu numai atît. Mimetismul lor, în noile condiții, a dovedit însușiri remarcabile. Cîtă varietate: „Mai reveniți" sau sentimental și ușor complice: „Știu eu?... Să vedem... Poate săptămîna viitoare" ori de-a dreptul grijuliu: „Da, da, mai încercați mîine-poimîine". La restaurant însă, onorabilul e mai amical, la specific: „Vineee!" Cîtă amabilitate! Nu spune pe șleau că nu-ți vine berea sau salata de boeuf, ci te lasă, încrezător, în suspensie.

Asta-i tragedia: aparența de onorabilitate. Tu te încrezi, vii mîine, te adresezi la..., mai revii, mai încerci. Abia tîrziu îți dai seama de eroare. Abia tîrziu; după ce ai așteptat o jumătate de oră la restaurant, 40 de minute la autobusul 32, două zile la nu știu ce spațiu locativ, și așa mai departe. Nu publică „Urzica" istoria cu cetățeanul care face schimb de locuință, după ce, sătul de atîtea sesizări la I.L.L., ajunge să-i pice tavanul în cap? Aș propune ca replică la acel imperativ „Nu ne țineți de vorbă!" — pavăză a onorabilității — un tot atît de categoric: „Nu ne duceți cu vorba!"

Parcă-l aud pe cititorul care a avut răbdarea să ajungă pînă aici: „A! Tot despre birocrați? Păi s-a scris atîta..." Da, tot despre birocrați. Imi permit însă să-i numesc pe aceștia și altminteri, pentru a le mai tulbura onorabilitatea, conștiința lor imaculată de cetățeni cumsecade care-și primesc tihniți chenzina, merg la filmele cu Gérard Philipe și pleacă, pentru refacere, în concediu la Vasile Roaită. Imi permit să le spun mai crud: delapidatori de timp. Faptul că numele lor nu are de ce — juridic vorbind — să apară la rubrica „Din sălile tribunalului", că un control poate să-i găsească cu „acte în regulă", asta nu-i poate scuti de substantivul concret, de genul masculin (și, din păcate, la plural): DELAPIDATORI. Pur și simplu, ei fură. Ne fură nouă timpul, așa cum ne-ar fura portofelul. Numai că, își închipuie unii, mai... onorabil.

Vorbind concret, faptele se petrec astfel: undeva, într-un atelier, strungarii dau bătălia pentru o cît mai judicioasă folosire a celor 480 de minute; în altă parte însă, la un serviciu de expediție, un delapidator de timp nu le trimite la vreme strungarilor, materialul necesar. Sau: un om capătă o locuință. Se învoiește dimineața, în timpul lucrului, pentru un ceas sau două, spre a-și face formele la spațiul locativ. Aici însă, cutare delapidator de timp îi răpește, imperturbabil, patru ore. Să zicem patru ore. In multe cazuri, poate doar o jumătate de oră. Dar sînt și cazuri de o zi, de două, de mai multe. Și atunci?... Atunci, oare... nu tot ceea ce a agonisit omul — cu prețul atîtor eforturi, într-o bătălie cu secundele, cîteodată — este înghițit, înfulecat de cîte un asemenea delapidator de timp?

De aceea, în dosul onorabilității lor olimpiene de Zeus nu se ascunde altceva decît zîmbetul viclean al lui Mercur care, după cum se știe, a fost zeul hoției...

Piesa însă, are și momentele ei de mare comedie. Nimic nu e mai comic decît o vulpe păcălită, un excroc tras pe sfoară sau un hoț furat. — de aceea ne și distrează atîta Cațavencu ajuns (în actul III) „victimă". Astfel, întîmplarea a făcut, într-o zi, să-l am vecin de masă, într-o berărie, pe un oarecare delapidator de timp care îmi furase, de la ghișeul unei instituții, multe ore; dar nu mă mai ținea minte. Acum, așteptam amîndoi bunăvoința ospătarului care, amabil dar indiferent naviga printre mese cîntînd bas acel profesional „vineee!" După nu știu cîtă vreme de zadarnică așteptare, delapidatorul și-a ieșit din pepeni:

— Ia te uită, domnule, ce bătaie de joc! Atîta timp pierdut pentru o nenorocită de halbă! Păi dacă am pierde și noi așa vremea, în producție.. Il reclam!

Un delapidator delapidat de un alt delapidator. Pentru mine, spectacolul avea valoarea unei răzbunări.

VICTOR VINTU

Nu departe de gospodaria agricolă de stat din Buzău, se află o secție a acesteia cunoscută sub numele de „Cîndești". Aci se găsește o parte din stupina gospodăriei.

In fotografie: maistrul apicol, tovarășul Dumitru Cernahovski explică studentei Julieta Marcu cum trebuie aranjat stupul pentru iernat și ce cantitate de hrană necesită albinele în acest timp.

Lucrările plenarei lărgite a Consiliului Central al Sindicatelor

In raportul prezentat la plenara lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor din 19 septembrie 1956 tov. N. Istrate, secretar al C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și construcțiilor de mașini a subliniat rolul important al contractului colectiv ca forță organizatorică pentru mobilizarea maselor la realizarea sarcinilor de plan și pentru asigurarea condițiilor mai bune de muncă și de trai ale celor ce muncesc. Anul acesta, contractele colective au constituit o preocupare mai atentă atît pentru Prezidiul C.C. al Sindicatului cît și pentru conducerea ministerului. Colectivele de muncă din întreprinderi au fost mobilizate la elaborarea proiectelor de contracte care au fost dezbătute pe larg. In cadrul dezbaterilor au fost făcute peste 11.000 de propuneri dintre care 4.700 au fost incluse în contracte.

In continuare, raportul a subliniat bunele rezultate obținute în unele întreprinderi ca uzinele „23 August", „Semănătoarea", „I. C. Frimu"-Sinaia, uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" și altele care au pus la baza întregii munci sindicale realizarea angajamentelor reciproce din contractele colective. Comitetele de întreprindere au analizat periodic, pe secții și pe uzină, cu activul sindical și conducerea întreprinderii felul cum se realizează angajamentele din contract.

Ca urmare munca sindicală în aceste întreprinderi s-a îmbunătățit.

Totuși, în munca unor organe sindicale din întreprinderile metalurgice lupta pentru realizarea angajamentelor din contractul colectiv privind introducerea și extinderea metodelor avansate de muncă și a unor măsuri de tehnică nu a căpătat încă un caracter permanent și sistematic. Unele procedee noi tehnologice care ar aduce importante rezultate pentru economia națională nu sînt îmbrățișate cu toată căldura.

O latură a muncii comitetului de întreprindere și conducerii întreprinderii care contribuie în mod hotărît la creșterea productivității muncii este activitatea de stimulare a activității inovatorilor. In majoritatea întreprinderilor, pe semestrul I a existat o preocupare în acest sens, aceasta reieșind din cele 2879 propuneri aplicate, care aduc economii antecalculate în valoare de peste 40.000.000 lei. Rezultate bune s-au obținut la uzinele „Republica", „23 August" din București, Șantierul Naval Oltenița, uzinele „Gh. Dimitrov"-Arad, Combinatul siderurgic Hunedoara și altele.

La unele conduceri de întreprinderi și comitete de întreprindere se manifestă însă o lipsă de preocupare pentru aplicarea inovațiilor. Ele nu sprijină rezolvarea cît mai operativă a propunerilor. Este cu totul inadmisibilă situația de la Combinatul metalurgic din Reșița unde propunerile inovatorilor sînt rezolvate cu multă întîrziere. Combinatul este lipsit de un atelier de prototipuri.

De asemenea, sînt multe întreprinderi unde cabinetele tehnice nu-și îndeplinesc rolul important pe care îl au de promotori ai introducerii tehnicii noi, ai generalizării experienței înaintate.

Lipsa de preocupare a organelor sindicale și a conducerii administrative pentru îndeplinirea angajamentelor cu privire la aprovizionarea ritmică cu materii prime, folosirea în întregime a capacității de producție și întreținerea în bune condiții a agregatelor, cum a fost de pildă la Combinatul metalurgic Reșița, a făcut ca mai multe întreprinderi prelucrătoare, să practice munca în asalt și să crească în același timp cheltuielile de producție.

In unele întreprinderi se arată în continuare în raport s-a constatat o preocupare unilaterală față de realizarea angajamentelor din contractele colective. Atît conducerile întreprinderilor cît și comitetele sindicale și-au îndreptat atenția mai ales în direcția realizării și depășirii sarcinilor de producție iar problemele sarcinilor sociale au fost lăsate pe planul al doilea.

Față de aceste lipsuri care se răsfrîng asupra muncitorilor și care au fost cunoscute de Prezidiul C.C. al Sindicatului nu a existat operativitate și perseverență în luarea măsurilor pentru îmbunătățirea situației existente din unele întreprinderi.

Ținînd seama de lipsurile și greutățile constatate cu ocazia analizelor făcute, Prezidiul C.C. al Sindicatului și conducerea ministerului au organizat o ședință unde s-au hotărît măsurile ce trebuie luate pentru îndeplinirea angajamentelor din contractul colectiv. Prin aplicarea acestor măsuri se va asigura realizarea angajamentelor prevăzute în contractul colectiv pe întreg anul 1956.

In discuțiile ce au urmat pe marginea raportului prezentat de tov. N. Istrate s-au făcut numeroase observații critice și propuneri cu privire la îmbunătățirea activității sindicatelor în îndeplinirea contractelor colective.

Tov. D. Lăcătușu, vicepreședinte al C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria petrol, chimie și gaz metan a arătat că Prezidiul C.C. al Sindicatului și conducerea ministerelor Industriei Petrolului și Industriei Chimice au luat o serie de măsuri pentru îndeplinirea angajamentelor din contractul colectiv. Cu toate acestea în întreprinderi sînt încă lipsuri. Dacă angajamentele privind planul de producție au fost realizate și chiar depășite, multe din angajamentele social-culturale din contractele colective nu au fost îndeplinite.

La Combinatul metalurgic Reșița, a spus tov. Pavel Florut, președintele comitetului de întreprindere, am obținut o serie de succese importante în îndeplinirea prevederilor contractelor colective. In primele 8 luni ale acestui an producția globală a fost depășită cu 3,7 la sută față de 1 la sută cît a fost luat angajamentul. De asemenea în această perioadă au fost date în folosință două blocuri muncitorești. Nu am fost însă destul de exigenți față de conducerea administrativă a combinatului pentru ca angajamentele din contract să fie realizate integral și la termenele prevăzute.

Nu ne-am străduit ca împreună cu conducerea administrativă a combinatului să creăm toate posibilitățile pentru aplicarea inovațiilor realizate de muncitori. C.C. al Sindicatului nostru trebuie să determine ministrul și directorii generali să înțeleagă că angaja-

(Continuare în pag. 2-a)

500 de ani de la moartea lui

IOAN DE HUNEDOARA

Rolul lui Ioan de Hunedoara în lupta maselor populare împotriva expansiunii otomane *)

Camil Mureșan

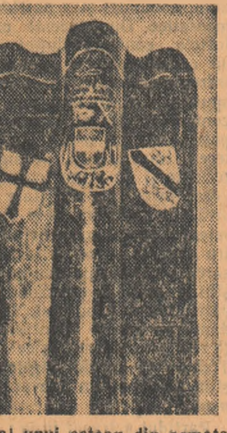
Printre figurile istorice de seamă din trecutul popoarelor acestei părți a Europei, aceea a lui Ioan de Hunedoara impune, în chip deosebit. Ascensiunea sa politică remarcabilă, succesele militare de larg ecou împotriva temutei expansiuni a imperiului otoman, considerat pînă atunci o forță de neînvins, s-au oglindit în cronicile contemporane, chiar în cele ostile lui, în accente laudative ce au dat persoanei sale contururi de legendă, pe care le-au amplificat apoi, de-a lungul vremii, tradiția și cîntecele populare.

Ințelegerea justă a rolului istoric al lui Ioan de Hunedoara obligă fixarea, în prealabil, a acelor mari probleme care se puneau, către jumătatea secolului al XV-lea, în fața poporului maghiar, romîn și a altora, probleme a căror soluție va influența asupra soartei lor viitoare.

Popoarele din sud-estul Europei erau amenințate, încă din veacul precedent, de expansiunea turcilor otomani. Statul otoman prin organizarea lui internă, cunoștea un regim feudal de un accentuat tip militar, pe care i-l imprima structura clasei sale conducătoare și condițiile istorice ale formării sale.

Războalele de agresiune sînt pentru clasa dominantă a imperiului otoman modalitatea permanentă de întărire a bazei sale economice. Fiscalitatea abuzivă și o organizare administrativă axată mai ales în jurul acestor preocupări, constituie trăsătura de căpetenie a politicii interne a regimului otoman. In această situație apare evident caracterul deosebit de dăunător pe care cucerirea turcească l-a avut, în viața tuturor popoarelor care au căzut sub jugul otoman.

Cucerirea otomană n-a făcut decît să frîneze energiile creatoare ale poporului, printr-un regim de violență și exploatare,

Scut al unui oștean din armata lui Ioan de Hunedoara.

care duce la o înapoiere economică și culturală a teritoriilor subjugate.

Apărarea împotriva expansiunii otomane apare astfel, în istoria popoarelor amenințate de ea, o sarcină vitală, în toate momentele dezvoltării lor. A servi acestei cauze însemnează a servi interesele profunde și de durată ale poporului.

Pe aceeași linie a promovării dezvoltării economico-sociale și a intereselor maselor se situează orice acțiune politică din acel timp, care aduce, direct sau indirect, o contribuție la lupta împotriva expansiunii turcești. Primejdia externă condiționează în bună parte și politica internă a statelor din Balcani și centrul Europei în tot timpul evului mediu. Cea mai importantă necesitate de ordin politic intern, de a cărei traducere în fapt depindeau în mod hotărîtor șansele rezistenței împotriva turcilor, era centralizarea politică a statului. Lichidînd tendințele de guvernare anarhică, luptele reciproce ale marilor feudali, instaurînd o putere centrală solidă, care să coordoneze eforturile de rezistență, să promoveze direct sau indirect, o dezvoltare economică prin care să se poată susține efortul militar, toate acestea prezentau, în secolul al XV-lea, imperative fundamentale ale politicii interne, strîns legate de cele externe.

În sfîrșit, lărgirea acestui front intern trainic, eforturile închegării unui front comun al tuturor popoarelor direct amenințate și chiar al celor mai puțin vizate, era o altă sarcină istorică ce putea servi în largă măsură cauza principală.

Aceste scopuri și mijloace de căpetenie pentru salvarea popoarelor din răsăritul Europei le-a înțeles și le-a slujit Ioan de Hunedoara. Le-a înțeles, desigur, în felul său, potrivit apartenenței și intereselor clasei sale. El, chiar dacă unele izvoare spun că s-a născut din familie de rînd, a fost, în orice caz, cel puțin din neam de cneji, înnobilați încă din vremea nașterii sale. Chiar înainte de a începe să joace în viața politică a Ungariei rolul care l-a avut, dobîndise, prin serviciile sale militare și prin diferite alte mijloace, moșii de mijloc de jugăre, iar pe la 1450 era cel mai puternic proprietar feudal din Ungaria. Mentalitatea și interesele lui nu puteau fi, prin urmare, decît acele ale unui mare feudal. Prin concursul de împrejurări interne și externe prin care trecea Ungaria în prima jumătate a secolului al XV-lea, activitatea lui politică și militară, reprezentînd interesele clasei sociale din care făcea el parte, s-a încadrat în chip necesar în acțiuni ce s-au dovedit folositoare, în ultimă instanță, întregului popor.

In tot timpul domniei lui Sigismund de Luxemburg, acțiunile politice ale Ungariei față de turci s-au soldat cu numeroase eșecuri; clasa dominantă refuza să accepte unele reforme militare care ar fi mărit capacitatea de luptă a armatei, ar fi asigurat o participare mai largă a țărănimii la oaste, dar tocmai prin această aduceau o atingere intereselor ei.

Ioan de Hunedoara, în timpul cînd a fost guvernator al Ungariei, a avut în campaniile sale militare sprijinul micii nobilimi. Sînt de remarcat în special raporturile sale cu familiile cneziale din regiunile de graniță ale Hunedoarei și Carașului.

Ioan de Hunedoara a căutat să se sprijine și pe orașe, văzînd în activitatea meșteșugărească și comercială a acestora un element de seamă în susținerea armatei. Incurajează în general meșteșugurile și comerțul, apără Clujul de pretențiile feudalilor și ale episcopului Transilvaniei, își manifestă intenția de a repune orașul în drepturile din care decăzuse după răscoala din 1437—1438, fapt care se și întîmplă în 1444. E în corespondență continuă cu Brașovul, Sibiul, Pojonul, Bártfa, face numeroase comenzi de tunuri, pulbere de pușcă, frîie pentru cai, în legătură cu expediția din 1444.

In politica sa monetară ține seamă de interesele orășenești și impune alegerea unor delegați ai ei pentru a controla operațiunile de batere a noilor emisiuni monetare. Orașele au susținut, la rîndul lor, politica guvernatorului, manifestîndu-și încrederea și atașamentul față de el.

Aceleași considerente politice și militare l-au determinat pe Ioan de Hunedoara la o atitudine mai concesivă față de țărănimea iobagă, de lucrătorii mineri și de păturile mijlocii și sărace ale orașelor. Cu tot sprijinul pe care l-a primit din partea nobilimii de rangul al doilea (care, de altfel, l-a înșelat în anumite ocazii, prin șovăielile ei) și a tîrgoveților, baza principală a puterii sale rămînea totuși întinsele sale domenii personale. Ioan de Hunedoara este reprezentantul tendinței unei exploatări „raționale" a domeniilor feudale, limitînd formele abuzive, anarhice, de jefuire a producătorilor direcți, care destrămau gospodăria acestora și aduceau astfel prejudicii chiar economiei feudalului. În cîteva rînduri el ordonă, sau dispune prin intermediul unei hotărîri a dietei, să se respecte dreptul de liberă mutare a țăranului, cu condiția achitării prealabile din partea acestuia a dării după pămînt (terragium) obișnuite. Numai în împrejurări excepționale acest drept este suspendat pe o perioadă limitată la cîteva luni. Menționarea acestui fapt în actele guvernării sale confirmă că, în general, el dorea ca dreptul de liberă mutare să fie respectat. Sensul acestei atitudini a voievodului Ioan apare în adevărata lui lumină în anumite momente grele, în care el n-a șovăit să recurgă, în scopurile apărării militare, la o măsură de care marea nobilime și mobilimea se ferise întotdeauna: ridicarea la luptă a întregii populații. Aceasta s-a întîmplat, de pildă, la directa lui inițiativă, în zilele lui martie 1442, cînd, în calitate de voievod al Transilvaniei, fusese surprins nepregătit și înfrînt la Sîntimbru, lîngă Alba-Iulia, de turcii conduși de Mezid-beg. A apărut întotdeauna ciudată redresarea militară pe care a săvîrșit-o Ioan de Hunedoara cu această ocazie. Izvoarele arată că adunîndu-și o nouă armată, voievodul Ioan, la cîteva zile după prima luptă, a zdrobit pe Mezid-beg, într-un loc pe care istoricii nu l-au putut încă identifica cu precizie. Explicația acestei victorii ne-o oferă un text din Bonfinius, în care se arată că după lupta de la Sîntimbru din 18 martie 1442, Ioan de Hunedoara *„a adunat oștași din sate și orașe, a poruncit secuilor să ia armele și tuturor, sătenii și orășenii, le-a impus să slujească în oaste, prin decret public, spre mîntuirea comună"*. Și acest lucru îl făcea Ioan de Hunedoara în Transilvania, unde abia cu patru ani mai înainte se înăbușise flacăra marii răscoale țărănești.

Față de lucrătorii din ocnele de sare, Ioan de Hunedoara are o atitudine de-a dreptul îngăduitoare", în raport cu politica de pînă atunci a regalității. În momentele pregătirii febrile a campaniei din toamna anului 1448, avînd nevoie de sare, cît și de veniturile ocnelor, poruncește cămărașilor săi din Maramureș, și pe cît se pare și din Dej, să mărească retribuția ce o primeau tăietorii de sare.

Ceea ce întreprinde Ioan de Hunedoara în favoarea maselor populare de la sate și orașe nu este desigur, prea mult. Într-o lume care nu cunoștea încă față de iobagi și sărăcime alt sentiment decît disprețul, alt tratament decît biciul sau chiar rugul, aceste parțiale concesii, acest spirit de moderație, izvorît din interese în ultimă analiză diferite de ale maselor, au fost suficiente pentru a-i asigura marelui conducător o popularitate în rîndurile maselor țărănești și ale sărăcimii orășenești.

Cea mai impresionantă dovadă a spiritului de care erau animate masele populare, a solidarității lor cu lupta de apărare împotriva cotropirii otomane, pe care Ioan de Hunedoara o ducea de atîția ani, o constituie evenimentele legate de lupta de la Belgrad, din iulie 1456.

Pentru a se achita cumva de obligația pe care de atîtea ori și-o asumase în vorbe, papalitatea a inițiat în acel an o cruciadă împotriva turcilor, al cărei principal predicator a fost călugărul franciscan Ioan de Capistrano. Rezultatele acestei acțiuni au depășit cu mult prevederile și intențiile bisericii. Oamenii simpli se arătară gata să servească efectiv, cu armele, și nu cu contribuții bănești, care erau de multe ori întrebuințate în alte scopuri decît acelea pentru care fuseseră strînse. Spre nedumerirea și nemulțumirea claselor conducătoare, sărăcimea satelor și orașelor începe să se adune, pentru a pleca spre Belgrad. Nobilii încearcă să pună piedici acestei spontane mobilizări a maselor; nu le dădură arme, conducători, călăuze. Nici acest fapt însă nu putu stăvili entuziasmul popular. La 3 august 1456, și în zilele premergătoare, prin Viena trecură vreo 3000 de cruciați, diferiți meseriași și oameni săraci, avînd în frunte preoți de rînd, dieci etc.... Toți martorii oculari care au notat în însemnările lor trecerea acestor oști subliniază că în rîndurile lor nu era nici un nobil, ci numai poporul de rînd, din orașe și sate, și în special meseriași.

Mișcarea aceasta a poporului simplu n-a cuprins numai Ungaria, ci și Polonia, Cehia, Germania, și ea ilustrează admirabil, pentru acele vremuri, solidaritatea spiritului de apărare împotriva agresiunii și invaziei turcești, care era puternică în popor și se știa impune, atunci cînd împrejurările îi îngăduiau, peste indiferența sau chiar ostilitatea trădătoare a claselor dominante.

Ioan de Hunedoara a înțeles necesitatea creării unui larg front de apărare împotriva primejdiei otomane și o bună parte a activității sale politice e consacrată acestei cauze. Prin guvernarea sa energică, sprijinindu-se pe nobilimea de rangul al doilea și pe orașe, avînd de partea lui și simpatia maselor, care apreciau în el pe conducătorul cel mai capabil al luptelor împotriva turcilor și a anarhiei marilor feudali, a reușit în interiorul Ungariei să realizeze o bună parte din drumul ce ducea spre centralizarea statului.

Ioan de Hunedoara a dus o politică de alianță trainică cu domnii țărilor romîne. Pe lîngă raporturile strînse pe care știa să le păstreze cu Vlad Dracul, solicitîndu-i și chiar obținînd ajutorul său militar în campaniile din 1443, 1444 și 1445, în aceiași ani — 1446-1448 — caută să adîncească aceste relații de ajutor militar printr-o mai strînsă interdependență politică a celor trei țări. Atît de evidentă apare la Ioan de Hunedoara preocuparea unor strînse legături politice între cele trei țări, încît s-a putut ivi suspiciunea, împărtășită de adversarii săi politici, că ar fi nutrit intenții dinastice, bazate pe legăturile și simpatiile de care se bucura în Transilvania, Țara Romînească și Moldova.

Față de celelalte popoare din Balcani, amenințate și ele de cotropire sau [illegible], Ioan de Hunedoara arătă o similară înțelegere a nevoii unei ridicări la luptă a acestor popoare. I-a impus această părere, dacă nu o perspectivă premeditată, cel puțin realitatea manifestărilor cu care era întîmpinat de populația subjugată, în cursul campaniilor sale balcanice.

După primele mari victorii din Serbia și Bulgaria, în noiembrie 1443, Ioan de Hunedoara scrie lui Nicolae Ujlaki că populația locală, sîrbi, bulgari, albanezi, întîmpină armata cu daruri și diferite lucruri, așa încît expediția nu trebuie să consume încă nimic din alimentele aduse cu sine.

Alte relatări polone afirmă că orașe din Bulgaria s-au predat de bună voie regelui Vladislav (deci armatei condusă de Ioan), deoarece populația clocotea de ură împotriva turcilor. Campaniile lui Ioan de Hunedoara au prilejuit răscoale populare în Balcani, și chiar elementele din clasele conducătoare ale acestor popoare au fost determinate să renunțe la politica lor capitulardă. In noiembrie 1443 a putut fugi din oastea turcească Scanderbeg, mergînd în Albania, la Kroia, luînd conducerea luptei eroice de eliberare a poporului albanez.

Eforturile diplomatice neconteniite ale lui Ioan de Hunedoara de a obține din partea puterilor apusene un ajutor efectiv, se izbesc de aceeași rea voință interesată a cercurilor conducătoare. Despre împăratul german Friederich III de Habsburg guvernatorul era silit să constate, la 18 octombrie 1446, că „nici păgînii nu ne-au pricinuit atîtea neplăceri, cît acest principe creștin".

Din aceste date rezultă un fapt esențial: în acțiunea lui de organizare a apărării împotriva expansiunii otomane, Ioan de Hunedoara a reușit un timp să țină în frîu tendințele anarhice ale oligarhiei maghiare, sprijinindu-se pe nobilimea mică și mijlocie, pe orașe și întrunind simpatiile maselor care preferau linia politică reprezentată de el, cu toate limitările ei de clasă, față de aceea preconizată de marea nobilime. A reușit astfel să promoveze o tendință centralizatoare în statul maghiar, pe care a întărit-o prin puterea lui personală, în calitate de mare proprietar la care ajunsese, și printr-o politică de încurajare a dezvoltării forțelor de producție, de înlăturare a abuzurilor, de reglementare a problemei fiscale, în scopul asigurării unor venituri sporite pentru visteria regală.

In afară, scopurile politicii sale au fost mai curînd și mai spontan înțelese de poporul de jos, care suferea direct urmările dezastruoase ale incursiunilor și jafurilor turcești. Clasa conducătoare, cu puține excepții, nu l-a sprijinit, după cum nu l-au sprijinit, în ciuda a multor cuvinte frumoase, nici puterile apusene.

Plecînd de la această realitate, Ioan de Hunedoara a avut intuiția necesară pentru a putea adapta organizarea armatei, tactica urmată și scopurile sale militare, bazei economice și sociale pe care se întemeia guvernarea sa și căreia îi corespundea programul său fundamental: lupta anti otomană.

Nucleul principal al armatei lui Ioan de Hunedoara îl formau trupele de mercenari în rîndurile cărora luptau unguri, poloni, nemți, cehi (din care foarte mulți husiți) și chiar popoare mai îndepărtate. Ii plătea din veniturile fiscului, dar și din veniturile sale personale.

Un ultim element de care trebuie să ținem seama în aprecierea rolului jucat de Ioan de Hunedoara în luptele împotriva expansiunii otomane și în mobilizarea maselor în această luptă este însăși atitudinea lui personală. Contemporanii au apreciat în el în cuvinte naive, dar sincere, pe omul al cărui talent militar l-a pus în slujba unei cauze drepte, și sprijinindu-se pe toate forțele pe care le putea folosi, a înfăptuit mai mult decît toți cei dinaintea lui, în lupta de apărare împotriva cotropitorului.

Idealurile pentru care el a luptat: apărarea poporului și a patriei împotriva agresiunii brutale și a cotropirii, strîngerea într-un mănunchi a energiilor luptătoare ale poporului, atît înlăuntrul țării cît și pe deasupra hotarelor politice, pentru a cîștiga o pace durabilă, rămîn valabile de-a lungul timpului, pentru dezvoltarea istorică a tuturor popoarelor, și la 500 de ani de la moartea marelui luptător, își păstrează, în înfrățirea popoarelor prietene din această parte a lumii, deplina lor actualitate.

* *Fragmente din studiul cu același titlu care va apare în revista „Studii" — Nr. 4/1956.*

S-a împlinit de curînd jumătate de mileniu de la moartea lui Ioan de Hunedoara una din marile personalități din veacul al XV-lea, erou de frunte al luptelor purtate contra expansiunii otomane. Ioan de Hunedoara — despre care în urmă cu sute de ani cronicarul bizantin Dukas scria: „bărbat în adevăr cutezător și viteaz asemănător lui Achile și Hector"— s-a născut la începutul veacului al XV-lea — în regiunea Hunedoara. Tatăl său Voicu — oștean al curții — era descendent din cnezi romîni.

Tinerețea și-o petrece ca oștean în slujba unor principi din Italia. Reîntors în patrie se distinge în ciocnirile cu Turcii, curînd devine Ban al Severinului, iar în 1441 ajunge voievod al Transilvaniei.

Intreaga sa viață Ioan de Hunedoara și-o va dărui de acum încolo luptelor împotriva expansiunii otomane. Marile sale fapte vitejești în lupta pentru salvarea Ungariei și a întregului apus de primejdia turcească au avut un larg răsunet dincolo de hotarele patriei. Numele lui Ioan de Hunedoara a intrat în istorie ca un simbol al luptei duse în veacul al XV-lea de popoarele Europei pentru salvarea de jugul turcesc.

Astăzi, comemorînd 500 de ani de la moartea sa, alături de poporul frate maghiar în a cărei istorie Ioan de Hunedoara a scris pagini pline de glorie, poporul romîn, al cărui fiu a fost, închină un gînd pios marelui conducător militar și om politic din veacul al XV-lea.

Arme din secolul al XV-lea (săbii, topoare de luptă, halebarde și altele).

Lucrările plenarei lărgite a Consiliului Central al Sindicatelor

(Urmare din pag. 1-a)

mentele din contractul colectiv au un caracter obligatoriu.

Tov. C. Munteanu, președintele Comitetului de întreprindere de la uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin a arătat în cuvîntul său că este de acord cu criticile cuprinse în raportul prezentat în plenară. Comitetul de întreprindere s-a ocupat insuficient de realizarea obligațiilor reciproce din contractul colectiv, ceea ce creează greutăți atît în îndeplinirea planului de producție cît și în ce privește condițiile de muncă și de trai.

Tov. Gh. Manu, vicepreședinte al Sindicatului muncitorilor din industria alimentară a arătat că C.C. al Sindicatului împreună cu conducerea ministerului au format o brigadă care a analizat felul cum se îndeplinesc angajamentele din contractele colective.

Tov. C. Tuzu, prim locțiitor al ministrului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini a arătat că ministerul își însușește criticile cuprinse în raport. Vorbitorul a arătat necesitatea concentrării atenției organelor sindicale asupra îmbunătățirii calității produselor și lichidării rebuturilor mai ales în turnătoriile de fontă.

Ca urmare a discuțiilor ce au avut loc, plenara lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor a adoptat o hotărîre cuprinzînd sarcinile organelor și organizațiilor sindicale din toate ramurile economiei naționale pentru realizarea în întregime și la termenul stabilit a tuturor contractelor colective pe anul 1956 și indicații privind încheierea contractelor colective pe anul 1957.

Plenara C.C.S. a adoptat de asemenea o hotărîre cu privire la unele îmbunătățiri în structura și formele organizatorice ale sindicatelor menite să apropie organele sindicale superioare de organizațiile sindicale din întreprinderi.

Printre altele hotărîrea prevede desființarea comitetelor sindicale regionale ale sindicatelor din ramurile construcții, gospodărie comunală și industrie locală, alimentară, industrie ușoară, cooperație, instituții administrative de stat și sfaturi populare, învățămînt, sanitar și industrie minieră. Intre comitetele centrale și comitetele de întreprindere se prevede să existe în principiu un singur organ intermediar — comitetul sindical orășenesc pe ramură care conduce organizațiile sindicale din subordinea lui.

Consiliile sindicale locale vor fi subordonate direct Consiliului Central al Sindicatelor.

Hotărîrea prevede de asemenea desființarea comisiilor sindicale mixte raionale și menținerea comitetelor sindicale mixte comunale.

Pentru coordonarea pe plan raional a acțiunilor comune ale sindicatelor ce au membri la sate și pentru îndrumarea și coordonarea activității comitetelor sindicale mixte comunale, îndeosebi în direcția contribuției la transformarea socialistă a agriculturii și a desfășurării activității cultural-sportive, în hotărîre se prevede înființarea în fiecare raion a unui birou sindical raional alcătuit din președinții comitetelor sindicale raionale de ramură. Aceste birouri nu vor avea nici un fel de aparat și nici un fel de gestiune.

In continuarea ordinei de zi tov. Gh. Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor a făcut o expunere asupra rezultatelor discuțiilor ce au avut loc între delegația Consiliului Central al Uniunii Sindicatelor din R.P.F. Iugoslavia și secretariatul C.C.S. și înțelegerii ce s-a stabilit privitor la întărirea și dezvoltarea legăturilor de prietenie dintre sindicatele din cele două țări.

In cuvîntul de închidere a lucrărilor plenarei tov. Gh. Apostol, președintele C.C.S. a spus:

La plenara noastră am dezbătut modul în care s-au îndeplinit în cadrul ramurii metalurgice și a construcțiilor de mașini, angajamentele din contractele colective în cursul acestui an. In raportul prezentat de tov. N. Istrate în numele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și construcțiilor de mașini s-a scos în evidență succesele obținute, deficiențele care există și s-au stabilit anumite măsuri ce trebuie luate pentru ca acestea din urmă să fie lichidate.

Din discuțiile ce au avut loc pe marginea acestui raport și din hotărîrea ce a fost aprobată de Consiliul Central al Sindicatelor se pot trage unele concluzii care trebuie aprofundate de către Comitetele Centrale ale Sindicatelor și aparatul Consiliului Central al Sindicatelor, de către fiecare organizație sindicală.

Relațiile dintre Comitetul de întreprindere și director a spus în continuare tov. Gh. Apostol sînt relații de colaborare și ajutor reciproc. Ele nu trebuie privite însă ca o înțelegere în vederea acoperirii reciproce a lipsurilor.

Rolul fiecărui comitet de întreprindere este de a satisface în limita posibilităților toate cerințele zilnice ale muncitorilor și funcționarilor, de a veghea asupra modului cum conducerea întreprinderii rezolvă problemele de producție și cele social-culturale prevăzute în contractul colectiv. Este necesar ca membrii comitetelor centrale și tovarășii din ministere să se deplaseze în întreprinderi ca să analizeze la fața locului cum sînt respectate obligațiile din contract și să ia măsurile cuvenite față de acei directori care neglijează acest important document.

Vorbind despre rolul important pe care îl au comitetele de întreprindere în viața întreprinderilor tov. Gh. Apostol a arătat în continuare: Cu prilejul alegerilor sindicale trebuie să explicăm muncitorilor rolul pe care trebuie să-l îndeplinească comitetele de întreprindere, pentru ca ei să se orienteze astfel spre alegerea unor oameni competenți în organele sindicale.

In continuare tov. Gh. Apostol a vorbit despre importanța pe care o are ridicarea continuă a pregătirii profesionale, tehnice a activului sindical, pregătire care este absolut necesară pentru rezolvarea cu competență a sarcinilor importante, mereu crescînde ce stau în fața sindicatelor. In încheiere vorbitorul a insistat asupra necesității ca C.C. ale sindicatelor și întreg activul sindical să activeze cu mai mult spirit de răspundere și inițiativă la îndeplinirea sarcinilor trasate de plenară privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale celor ce muncesc.

„ALBINA" ÎȘI MERITĂ NUMELE...

(Urmare din pag. 1-a)

Și cifrele continuă. Dar nu mi se par seci, nu mă obosesc, le ascult cu plăcere.

Alături de noi stă președintele gospodăriei: om solid cu părul alb, îngîndurat și prăfuit, pare că nici nu ne ia în seamă. Inginerul îmi dictează valoarea zilei muncă în ultimii patru ani și eu notez sîrguincioasă în carnețel, cînd deodată președintele ne întrerupe:

— Știți prin ce era vestit înainte satul nostru? Avea două cîrciumi mari... acolo își înecau amarul sătenii din Tătaru... Și președintele începu să-mi vorbească despre colectiviști!

Osmănică și alții

— Osmănică nu e un om tînăr. Dimpotrivă. Toată viața a fost cioban. Era atît de sărac încît nici n-a îndrăznit vreodată înainte să se însoare. Prefacerile din satul nostru l-au găsit om în toată firea, dar stingher, fără gospodărie proprie, fără copii care să-i lumineze viața, neîngrijit și artăgos din pricina atîtor necazuri... A fost printre primii țărani care au sprijinit crearea gospodăriei. Acum e ciobanul nostru. S-a însurat și are o nevastă vrednică și trei copii. Niște vizitatori străini, care au fost și în satul nostru n-au putut pleca din casa lui Osmănică pînă ce n-au primit să fie ospătați cu ciorbă, pîine albă și lapte proaspăt muls de la vacă...

Cînd vorbește de colectiviști, fața aspră și brăzdată a președintelui se luminează ușor, ochii capătă mai multă blîndețe. De la el aflu cum s-a schimbat viața lui Duagi Nurla, renumit în sat pentru că nevasta l-a părăsit în cîteva rînduri din cauza sărăciei și care anul trecut a avut peste 400 zile muncă fiind premiat de gospodărie. Acum, cînd este întrebat despre viața pe care o duce Duagi îți răspunde stîlcind puțin limba romînă:

— Schimbat viața noastră. Acum mult grîu este. Pîine este albă.

...Duagi Nurla nu-și poate explica de ce fratele lui, Asan Nurla, n-a intrat încă în gospodărie. Anul trecut cînd acesta a plecat cu puține bucate acasă, Duagi l-a chemat să-i arate belșugul său. Asan s-a uitat îngîndurat, dar tot nu s-a hotărît să intre în gospodărie. Duagi așteaptă anul acesta. Pînă la urmă Asan tot îl va urma.

...Unul din fruntașii gospodăriei este și colectivistul Dumitru Serafim. Fostul argat, pe vremuri cu o casă de copii niciodată sătui, a avut anul trecut împreună cu familia sa peste 900 zile-muncă. Și dacă socotim că pentru o zi muncă el a primit 14,425 kg. cereale, 1,264 kg. legume, brînză, lînă, 3,83 lei și multe altele ne putem explica cum de-a putut să-și cumpere material pentru casă și alte lucruri necesare gospodăriei și copiilor. Ba și-a făcut anul trecut și o mîndrețe de șubă îmblănită, cum n-a avut neam de neamul lui.

Și președintele continuă să-mi povestească despre Omer Cadge care și-a tras lumină electrică și și-a cumpărat aparat de radio, despre Mustafa Anis și despre mulți alții. El n-are pasiunea cifrelor, nu le caută prin documentele gospodăriei, dar multe îi vin pe buze parcă fără să vrea: 22 de colectiviști și-au ridicat case noi, unii și-au cumpărat biciclete, alții mobilă și aparate de radio. In fiecare casă începe să pătrundă bunăstarea. Colectiviștii și-au ridicat un cămin cultural, o casă de nașteri, o grădiniță de copii. La căminul cultural se fac pregătiri pentru crearea unei echipe culturale tătare, în sat vin — poate încă nu destul de des — caravane cinematografice, statul i-a ajutat să-și tragă în sat o conductă de apă (pe aici apa este la 60 metri adîncime), familiile cu mulți copii capătă ajutor familial de stat. In duminicile de vară cele două mașini ale gospodăriei sînt pline pînă la refuz de colectiviști care se duc să-și petreacă ziua de odihnă în frumoasele stațiuni de pe litoralul mării.

Toate acestea se petrec în satul celor care odinioară erau fără de pămînt, în satul unde aproape toți argățeau...

N-a fost ușor..

Colectiviștii din satul Tătaru îi întîmpină pe străinii care nu cunosc povestea lor cu aceste cuvinte: „n-a fost ușor". Le e greu să uite începuturile lor pe drumul arătat de partid. Prin 1949, 83 de familii s-au hotărît să-și unească bruma de ce aveau și să vadă ce-o ieși. Asta era în toamnă. Toată iarna au pierdut-o în discuții, în sfaturi nesfîrșite. In primăvară 52 familii și-au retras cererile. Au creat atunci, cei care au rămas, o asociație și toamna au împărțit veniturile făcînd media la hectar. Pămîntul l-au lucrat însă așa cum au apucat din străbuni. Gospodăria propriu zis a luat ființă abia în 1950. Atunci au fost ajutați cu mașini și specialiști și gospodăria a urmat o linie ascendentă. Au fost frecușuri și în gospodărie, cei mai înapoiați căutau s-o țină pe loc. Au fost și greșeli. Greutățile nu s-au terminat încă nici acum toate. Mai au de luptat și cu clima care de multe ori nu face casă bună cu agricultura și care nu poate fi înfrîntă atît de ușor. Dar din anul 1953 gospodăria e fruntașă.

M-a impresionat încrederea cu care vorbesc colectiviștii despre viitorul lor. Unul dintre colectiviști, ajutor de șofer, mi-a povestit o istorioară. Au primit odată în vizită niște finlandezi. Aceștia au stat cîteva ceasuri pe cîmp de vorbă cu el. Au întrebat, s-au minunat și au umplut un caiet cu însemnări într-o limbă complect necunoscută celor din Tătaru. La un moment dat un colectivist bătrîn i-a întrebat:

— Ce fel de regim aveți voi în țară?

— Capitalist — i-au răspuns musafirii.

— Atunci nu știu cum veți putea folosi exemplul nostru — a clătinat moșneagul din cap. Aici tot ce vedeți e al nostru. Depinde numai de noi ca să ne sporim avuția...

Fiecare colectivist trăiește acest adevăr. Mîinile lor harnice și înțelepciunea cu care sînt înzestrați, reușesc să aducă belșugul în satul Tătaru. Gospodăria agricolă colectivă își merită numele „Albina", care parcă simbolizează vrednicia colectiviștilor.

MARIETA VIDRAȘCU

Semnarea unui acord între Radiodifuziunea din R. P. R. și Radiodifuziunea din R. P. D. Coreeană

La 20 septembrie a avut loc la București solemnitatea semnării Acordului de colaborare între Radiodifuziunea Republicii Populare Romîne și Radiodifuziunea R.P.D. Coreene.

Din partea romînă acordul a fost semnat de Melita Apostol, director general al Radiodifuziunii Romîne iar din partea Radiodifuziunii Coreene de Den Em, ambasadorul R.P.D. Coreene la București.

La semnarea acordului au fost de față Iuliu Topor, director general adjunct al Radiodifuziunii Romîne, I. Moruzi, director în Ministerul Afacerilor Externe, Ovidiu Varga și Nicolae David, directori la Radiodifuziunea Romînă, precum și Toi En Zu, consilier comercial și Hon Ton Sop, atașat cultural al Ambasadei R.P.D. Coreene la București.

(Agerpres)

Vizitele unor oaspeți de peste hotare

Delegația oamenilor de cultură din Egipt în frunte cu Mohamed Said el Erian, directorul Afacerilor Generale din Ministerul Educației și Instrucției, care se afla în țara noastră la invitația Ministerului Culturii și Uniunii Scriitorilor din R.P.R. și-a continuat joi vizitele în Capitală.

În cursul dimineții oaspeții egipteni au avut o întrevedere cu conducerea C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămînt cu prilejul căreia s-au interesat de organizarea sindicatului, de drepturile membrilor, a ajutorului de boală și asistența medicală, acordate sindicaliștilor și de alte probleme. La rîndul lor oaspeții au împărtășit celor prezenți aspecte din activitatea sindicatului cadrelor didactice din Egipt.

*

Delegația municipală britanică a vizitat în zilele de miercuri și joi orașul Constanța, localitățile balneare Mamaia, Eforie și Vasile Roaită și stațiunea viticolă Murfatlar.

După vizitarea orașului Constanța, Arthur Gilson, ajutorul primarului din orașul Birmingham, a spus între altele: „Vizitînd frumoasa dv. țară am avut prilejul să cunoaștem și minunatul port al orașului Constanța. Țara noastră este o insulă care trăiește la mare și prin comerțul ce se face pe mare. Știu că vapoarele dv. vin în porturile noastre iar vapoarele noastre vin aici, în portul Constanța.

Cu acest prilej — a continuat d-sa — vreau să vă asigur că poporul britanic dorește pacea cu toate popoarele lumii și ca prietenia dintre popoarele noastre să fie veșnică, iar dacă vizita noastră în Romînia a contribuit la această întărire a prieteniei între popoarele noastre înseamnă că deplasarea noastră aici a fost pe deplin justificată".

*

La invitația Societății Științelor Medicale din R.P.R. au sosit în țara noastră prof. dr. Frantisek Lenoch, directorul Institutului de reumatologie din R. Cehoslovacă și prof. dr. Fekete Sandor, șef de catedră la clinica de ginecologie și obstetrică din Budapesta.

Cei doi oaspeți au făcut joi cîte o vizită la Societatea Științelor Medicale din R.P.R., unde au fost primiți de conducători ai Societății.

Informații

La invitația Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, miercuri au sosit în Capitală Gino Lupi și soția sa, Virginia Lupi, profesori de limba și literatura italiană din Milano.

Gino Lupi, care a mai fost oaspete al țării noastre, este un bun cunoscător al limbii și literaturii romîne. El este autorul unei Istorii a literaturii romîne.

*

Miercuri au sosit în Capitală pictorul gravor Oscar Frias, membru în Consiliul național al păcii din Mexic, și dr. Sada Quiroga, președintele comitetului de luptă pentru pace din regiunea Laguna (Mexic). Oaspeții vizitează țara noastră în cadrul „vacanțelor păcii", la invitația Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

*

Societatea pentru răspîndirea științei și culturii anunță că vineri la ora 19 va avea loc în sala din str. Biserica Amzei 5-7 conferința „Aspecte din India" pe care o va ține tov. Stelian Năstase. După conferință va rula un film artistic indian.

Al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Cu privire la propunerile pentru cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a R. P. Chineze

Raportul prezentat de tovarăşul Ciu En-lai

PEKIN 19 (Agerpres). — China Nouă transmite: In şedinţa din 16 septembrie a Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez, tovarăşul Ciu En-lai, membru în Biroul Politic al C.C. al P.C. Chinez, premierul Consiliului de stat al R. P. Chineze, a prezentat raportul asupra propunerilor cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a R.P. Chineze.

Peste un an şi ceva, a spus tov. Ciu En-lai, primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a ţării noastre va fi îndeplinit cu succes. Pentru ca după îndeplinirea primului plan cincinal să putem trece imediat cu succes la construcţia în cadrul celui de al doilea plan cincinal, Comitetul Central al partidului consideră necesar să se înceapă din timp elaborarea celui de-al doilea plan cincinal. In prezent, Comitetul Central al partidului prezintă spre examinare celui de al 8-lea Congres al partidului propunerile cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale. După discutarea şi adoptarea lor în cadrul Congresului partidului, aceste propuneri vor fi prezentate spre discutare Consiliului de stat.

În cursul îndeplinirii primului plan cincinal, a declarat raportorul, datorită eforturilor întregului popor şi în primul rînd eforturilor oamenilor muncii, noi am obţinut în scurt timp mari victorii care au depăşit aşteptările noastre, atît în munca de construcţie socialistă, cît şi în activitatea pe tărîmul transformărilor socialiste. Succesele noastre sînt uriaşe, totuşi în muncă au existat unele lipsuri şi greşeli. Trebuie să depunem eforturi pentru a le lichida.

Se crede că la sfîrşitul anului 1957 volumul investiţiilor în construcţiile capitale pe întreaga ţară va putea fi depăşit cu peste 10 la sută în comparaţie cu prevederile iniţiale ale planului. La sfîrşitul anului 1957, potrivit unor date preliminare, se va termina construcţia a aproximativ 500 de întreprinderi industriale noi şi reconstruite peste prevederi. Aceasta va permite să se sporească capacităţile industriale de producţie din ţara noastră şi va da posibilitatea să se creeze o serie de noi ramuri industriale şi într-o anumită măsură să se reînoiască unele ramuri vechi; prin aceasta va începe schimbarea vechiului aspect, extrem de înapoiat, al industriei noastre.

In cursul construcţiei în cadrul primului plan cincinal, va fi întărită considerabil baza industrială a ţării noastre din nord-est cu centrul ei — combinatul siderurgic din Anşan; în Mongolia Interioară, în nord-vest şi în China de nord vor lua fiinţă multe oraşe industriale noi. Lungimea noilor căi ferate construite şi reconstruite va atinge în decurs de cinci ani aproximativ 5.500 de km.

In ce priveşte producţia industrială globală, a spus Ciu En-lai, în decursul ultimilor ani planurile anuale au fost depăşite an de an.

În prezent noi putem produce deja generatoare, utilaj metalurgic, utilaj minier şi tipuri moderne de maşini-unelte pentru aşchierea metalelor, pe care ţara noastră în trecut nu putea să le producă. Noi putem produce de asemenea, automobile şi avioane cu reacţie pe care în trecut ţara noastră nu putea să le producă. In prezent în ţara noastră s-a început deja parţial producţia de laminate grele din oţel şi de oţeluri aliate superioare pe care în trecut nu puteam să le producem.

In anii 1953 şi 1954 numeroase regiuni din ţara noastră au fost bîntuite de calamităţi naturale destul de mari; planul producţiei agricole în decursul acestor doi ani nu a fost îndeplinit în întregime, cu toate acestea recolta de cereale a crescut în comparaţie cu recolta din anul 1952, care a fost un an rodnic. În anul 1955 a fost strînsă o recoltă bogată; recolta de cereale (fără recolta de boabe de soia) a atins 349,6 miliarde ţzini (1 ţzin egal cu 0,5 kg.), recolta de bumbac a atins 30,360 mii dani (un dan egal cu 50 kg.), a crescut de asemenea recolta la alte culturi agricole. In anul 1956 multe regiuni au avut de suferit de pe urma unor serioase calamităţi naturale — inundaţii, ploi, taifun şi secetă — în urma cărui fapt a fost întrucîtva compromisă recolta la unele culturi agricole, îndeosebi la bumbac. Întrucît la sate se constată un avînt al cooperativizării şi dat fiind faptul că în regiunile care nu au avut de suferit de pe urma calamităţilor naturale va fi sporită producţia agricolă, recolta globală de cereale pe întreaga ţară va putea totuşi atinge în anul 1956 nivelul prevăzut de primul plan cincinal pentru anul 1957.

În urma dezvoltării necontenite a comerţului socialist s-a format deja piaţa planificată şi organizată. În anul 1956, volumul circulaţiei mărfurilor în ţară va creşte cu 66,3 la sută iar exportul şi importul vor creşte cu 65 la sută în comparaţie cu anul 1952.

Pînă la sfîrşitul lunii iunie 1956, în ţară au fost organizate 992.000 de cooperative agricole de producţie în care au intrat 91,7 la sută din numărul total al gospodăriilor ţărăneşti. Dintre acestea numărul gospodăriilor care au intrat în cooperativele de tip superior a reprezentat 62,6 la sută din numărul total al gospodăriilor ţărăneşti din ţară.

Meşteşugarii organizaţi au reprezentat aproximativ 90 la sută din numărul total al meşteşugarilor. Presupunem că la sfîrşitul anului 1957 se poate înfăptui în linii mari cooperativizarea agriculturii şi industriei meşteşugăreşti pe scara întregii ţări, cu excepţia unor regiuni periferice.

La sfîrşitul lunii iunie 1956, industria capitalistă a fost deja transformată în industrie mixtă de stat-particulară în proporţie de 99 la sută ca expresie valorică a producţiei şi în proporţie de 98 la sută în ce priveşte numărul muncitorilor şi funcţionarilor ocupaţi în această industrie; întreprinderile comerciale particulare şi întreprinderile particulare de alimentaţie publică au fost transformate pînă la acea dată în întreprinderi mixte de stat-particulare, magazine cooperatiste sau grupuri cooperatiste în proporţie de 68 la sută din numărul total al întreprinderilor şi în proporţie de 74 la sută în ce priveşte numărul personalului ocupat în ele.

Apoi, tov. Ciu En-lai s-a oprit asupra problemelor ridicării bunăstării materiale a oamenilor muncii. El a arătat că salariul muncitorilor şi funcţionarilor a crescut în anul 1956 în medie cu aproximativ 33,5 la sută faţă de anul 1952, adică indicii de creştere a salariului în decurs de cinci ani prevăzuţi în planul cincinal au şi fost depăşiţi. In ce priveşte creşterea productivităţii muncii, aceasta va depăşi de asemenea prevederile planului.

In aceşti ani noi am stabilizat proporţiile impozitului agricol şi am majorat în mod corespunzător preţurile de achiziţie la produsele alimentare şi astfel, pe baza dezvoltării producţiei, viaţa ţăranilor s-a îmbunătăţit treptat. Se prevede ca în decurs de cinci ani veniturile ţăranilor să poată spori aproximativ cu 30 la sută.

In cursul îndeplinirii şi depăşirii primului plan cincinal, a spus raportorul, în economia naţională a ţării noastre au avut şi vor avea loc transformări mari. Aceste transformări constau în primul rînd în următoarele: s-a ridicat considerabil nivelul producţiei industriale şi agricole; se prevede că în anul 1957 producţia globală a industriei şi agriculturii, inclusiv producţia industriei moderne, a industriei meşteşugăreşti şi a agriculturii va spori cu peste 60 la sută faţă de anul 1952, greutatea specifică a producţiei industriale globale (inclusiv industria meşteşugărească), în producţia globală a industriei şi a agriculturii va atinge aproximativ 50 la sută, iar greutatea specifică a producţiei de mijloace de producţie în producţia industrială globală va depăşi 40 la sută, ceea ce va întări şi mai mult rolul conducător al industriei în în economia naţională. Datorită victoriei hotărîtoare repurtate în domeniul transformărilor socialiste, sectorul socialist ocupă de acum o situaţie absolut predominantă atît în industrie cît şi în agricultură, transport şi comerţ.

Trebuie subliniat că baza şi garanţia succeselor uriaşe obţinute de noi, despre care am vorbit mai sus, sînt coeziunea şi unitatea tuturor popoarelor din ţară, a tuturor partidelor democratice şi a tuturor patrioţilor, sub conducerea Partidului Comunist Chinez, precum şi activitatea şi entuziasmul pe care îl manifestă aceştia faţă de cauza transformărilor socialiste şi a construcţiei socialiste.

Trebuie subliniat de asemenea că în procesul îndeplinirii în ţara noastră a primului plan cincinal, marea Uniune Sovietică şi ţările de democraţie populară ne-au acordat un ajutor uriaş. In această perioadă Uniunea Sovietică ne-a acordat credite în condiţii avantajoase, ne-a acordat un ajutor în proiectarea celor 205 de obiective industriale şi în livrarea unei mari părţi din utilaj pentru acestea, ne-a trimis un grup numeros de specialişti remarcabili şi ne-a acordat un mare ajutor tehnic şi în alte domenii.

Ţările de democraţie populară ne-au dat de asemenea un mare ajutor în domeniul utilajului, materialelor şi a mijloacelor tehnice. Specialiştii din Uniunea Sovietică şi din ţările de democraţie populară care lucrează în ţara noastră au adus o contribuţie importantă la construcţia noastră socialistă. Ţinem să ne folosim de acest prilej pentru a exprima Uniunii Sovietice, ţărilor de democraţie populară mulţumirile noastre profunde pentru acest sincer ajutor frăţesc.

În procesul traducerii în viaţă a primului plan cincinal, a declarat tov. Ciu En-lai, noi am dobîndit o mare experienţă şi am tras multe învăţăminte. Însuşirea acestei experienţe şi a acestor învăţăminte ne permite să desfăşurăm şi mai bine munca noastră în domeniul construcţiei socialiste.

Deşi noi am obţinut succese uriaşe în activitatea guvernului nostru, a spus în continuare raportorul, aceasta nu ne dă dreptul la autoliniştire şi îngîmfare. Trebuie să ţinem minte că economia naţională a ţării noastre se dezvoltă rapid şi că situaţia se schimbă foarte rapid şi frecvent, la fiecare pas se ivesc probleme noi, dintre care unele se împletesc între ele. De aceea, este necesar ca noi să fim în permanenţă în contact cu masele, să pătrundem profund în starea reală de lucruri, să intensificăm munca în domeniul cercetărilor şi al studiului şi să fim la curent cu schimbările situaţiei, să analizăm în mod concret toate condiţiile, să ţinem seama în modul cuvenit de toţi factorii — atît favorabili cît şi nefavorabili — pentru a adopta la timp hotărîri, pentru a reglementa activitatea diferitelor ramuri şi a diferitelor sectoare ale economiei naţionale, evitînd lipsa de coordonare şi incoherenţa. Intr-o ţară atît de vastă din punct de vedere al teritoriului şi atît de complexă din punct de vedere al situaţiei ca ţara noastră, în economia căreia au loc transformări profunde, cea mai mică imprudenţă poate duce la greşeli grave şi poate aduce un prejudiciu serios. De aceea lupta împotriva subiectivismului şi birocratismului are o deosebit de mare importanţă pentru noi.

Tovarăşul Ciu En-lai a subliniat că la elaborarea celui de-al 2-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale, Comitetul Central al partidului consideră necesar să pornească de la succesele care pot fi obţinute în cursul îndeplinirii primului plan cincinal, că el trebuie legat de sarcina fundamentală — rezolvarea sarcinilor principale ale perioadei de trecere din ţara noastră aproximativ pînă la sfîrşitul celui de-al 3-lea cincinal.

Comitetul Central al partidului, a spus Ciu En-lai, subliniază că sarcinile principale ale celui de-al 2-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a ţării noastre trebuie să fie determinate în modul următor:

1. Continuînd desfăşurarea construcţiei industriale şi punînd accentul pe industria grea, să facem să progreseze reconstrucţia tehnică a economiei naţionale pentru a pune o bază trainică industrializării socialiste a ţării noastre;

2. Să continuăm şi să desăvîrşim transformările socialiste, să întărim şi să lărgim proprietatea colectivă şi obştească.

3. În baza dezvoltării construcţiei capitale şi a desăvîrşirii transformărilor socialiste să realizăm dezvoltarea continuă a producţiei industriale şi agricole şi a producţiei industriei meşteşugăreşti, să dezvoltăm într-un mod corespunzător transportul şi comerţul;

4. Să pregătim prin toate mijloacele cadre pentru construcţie, să intensificăm activitatea în domeniul cercetărilor ştiinţifice pentru a corespunde nevoilor de dezvoltare a economiei şi culturii socialiste.

5. Pe baza dezvoltării producţiei industriale şi agricole să întărim puterea de apărare a ţării noastre şi să ridicăm nivelul material şi cultural al poporului.

Cerinţele principale ale industrializării socialiste a ţării noastre constau în aceea ca în decurs de aproximativ trei cincinale să creăm în linii mari un sistem unitar al industriei. Un asemenea sistem al industriei va permite să producem cele mai importante maşini şi utilaje, materii prime şi materiale şi în esenţă să satisfacem cerinţele unei reproducţii lărgite şi a reconstrucţiei tehnice a economiei naţionale în ţara noastră. Totodată un asemenea sistem al industriei va putea produce de asemenea diferite mărfuri de consum şi pentru satisfacerea corespunzătoare a cerinţelor în legătură cu creşterea necontenită a nivelului de trai al poporului. Unii întreabă: este oare necesar să se creeze în ţara noastră un sistem unitar al industriei în condiţiile unei dezvoltări necontenite a economiei ţărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică şi în condiţiile cînd s-a ivit posibilitatea unei colaborări economice şi tehnice largi între toate ţările socialiste? Considerăm că actuala situaţie a ţării noastre se deosebeşte profund de situaţia Uniunii Sovietice în perioada iniţială a construcţiei ei, cînd din punct de vedere economic ea era izolată şi nu obţinea nici un ajutor. Existenţa şi dezvoltarea Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară au creat în ţara noastră condiţii extrem de favorabile construcţiei socialiste dar, în ţara noastră cu o populaţie atît de numeroasă, cu resurse naturale relativ bogate şi cerinţe mari, există totuşi necesitatea creării unui sistem integral al industriei.

Din punct de vedere al cerinţelor interne de stat aceasta se explică prin faptul că noi trebuie să lichidăm într-un timp scurt înapoierea economiei naţionale care a existat în cursul unei perioade îndelungate, iar din punct de vedere al cerinţelor internaţionale aceasta se explică prin faptul că crearea unei industrii puternice în ţara noastră poate contribui la un avînt general al economiei ţărilor socialiste şi poate întări forţele care apără pacea în întreaga lume.

De aceea tendinţa de a trăi pe seama altuia care constă în negarea necesităţii de a crea un sistem unitar propriu al industriei contînd numai pe ajutorul internaţional, este greşită.

Este greşită şi o altă concepţie — încercările de a construi în mod izolat, rupîndu-se de lumea exterioară. Nu mai încape nici o îndoială că pentru a crea în ţara noastră un sistem unitar al industriei, vom avea nevoie de ajutorul Uniunii Sovietice şi al ţărilor de democraţie populară; totodată este necesar să se dezvolte şi să se lărgească schimbul economic, tehnic şi cultural cu alte ţări. În afară de aceasta, chiar şi în viitor, după ce ţara noastră va deveni o ţară socialistă industrială, ar fi de asemenea de neconceput ca noi să ne izolăm şi să nu cerem de la nimeni niciun ajutor. Faptele dovedesc că odată cu lărgirea necontenită a sferei colaborării economice şi tehnice dintre ţările socialiste, legăturile economice, tehnice şi culturale dintre ţara noastră şi toate ţările din lume se vor dezvolta în mod inevitabil zi cu zi, deoarece forţele popoarelor din toate ţările în lupta pentru pace, democraţie şi independenţa naţională sporesc zi cu zi, iar situaţia internaţională se atenuează pe zi ce trece. Deci tendinţele de izolare în domeniul construcţiei socialiste sînt şi ele greşite.

În scopul creării unei baze trainice pentru industrializarea socialistă a ţării noastre este necesar să se lărgească şi de acum înainte, în cel de al doilea cincinal, construcţia de întreprinderi metalurgice, să se facă să progreseze intens dezvoltarea construcţiei de maşini, să se intensifice dezvoltarea industriei electroenergetice şi carbonifere şi a industriei materialelor de construcţii şi să se desfăşoare de asemenea activ construcţia în ramurile nedezvoltate ale industriei — industria petroliferă, chimică şi de radio.

În afară de aceasta este de asemenea necesar să dezvoltăm reconstrucţia tehnică a economiei naţionale, în primul rînd reconstrucţia tehnică a industriei, pentru a ridica nivelul tehnic al industriei ţării noastre.

Experienţa dovedeşte că construcţia industrială care pune accent pe dezvoltarea industriei grele, nu poate şi nu trebuie înfăptuită în mod izolat, ea trebuie pusă în legătură cu toate ramurile economiei naţionale şi îndeosebi cu agricultura.

În cel de al doilea cincinal va fi posibil să se menţină şi de acum înainte un ritm destul de înalt al creşterii construcţiilor capitale, a producţiei industriale şi agricole. În cel de al doilea cincinal, suma investiţiilor în construcţiile capitale va creşte aproximativ de două ori faţă de primul cincinal. Potrivit calculelor preliminare, în 1962 producţia globală a industriei va fi aproximativ de două ori mai mare decît în 1957; va creşte considerabil atît producţia mijloacelor de producţie cît şi a bunurilor de consum.

Ritmul de creştere a producţiei mijloacelor de producţie va fi însă mai ridicat. Producţia globală a agriculturii va creşte aproximativ cu 35 la sută. Pînă în 1962 producţia globală a industriei şi agriculturii ţării noastre va creşte cu aproximativ 75 la sută faţă de cifra de plan prevăzută de primul cincinal pe anul 1957.

Proporţiile construcţiilor în ţara noastră, a spus raportorul, depind mai ales de fondurile pe care le vom putea acumula şi repartiza. Cu cît vom acumula mai multe fonduri şi cu cît le vom repartiza mai just, cu atît mai rapid va fi ritmul reproducţiei sociale lărgite şi cu atît mai proporţional se vor putea dezvolta toate ramurile economiei naţionale.

În cel de al doilea cincinal venitul naţional va creşte posibil cu 50 la sută faţă de primul cincinal.

Întrucît economia naţională a ţării noastre mai este foarte înapoiată, întrucît agricultura mai are o greutate specifică destul de importantă, iar nivelul de trai al poporului mai este relativ scăzut, greutatea specifică a acumulărilor în venitul naţional nu poate şi nu trebuie să aibă o creştere prea mare şi prea rapidă, ea poate fi numai ceva mai mare decît nivelul atins în primul cincinal.

Ţinînd seama de situaţia internă şi internaţională actuală, Comitetul Central al partidului consideră că în perioada celui de al doilea cincinal va fi necesar şi posibil să se reducă în modul cuvenit în bugetul nostru de stat greutatea specifică a cheltuielilor pentru apărare şi pentru nevoile administrative şi să se mărească greutatea specifică a cheltuielilor în domeniul economiei, culturii şi învăţămîntului. In primul cincinal cheltuielile pentru apărare şi pentru nevoile administrative vor reprezenta aproximativ 32 la sută din totalul cheltuielilor, în cel de al doilea cincinal este necesar să se obţină reducerea lor aproximativ la 20 la sută. Astfel cheltuielile în domeniul economiei, culturii şi învăţămîntului vor creşte probabil aproximativ de la 56 la sută în primul cincinal la 60—70 la sută în cel de al doilea cincinal, ceea ce va permite să se asigure dezvoltarea rapidă a economiei, culturii şi învăţămîntului.

Tov. Ciu En-lai s-a ocupat apoi în amănunţime de problema planificării juste a construcţiilor capitale.

In cursul construcţiei industriale, în cadrul căreia accentul principal se pune pe industria grea — a spus el — trebuie să se acorde o atenţie deosebită construcţiei de maşini şi metalurgiei. Este necesar să depunem eforturi pentru ca după îndeplinirea celui de al doilea plan cincinal să putem satisface necesarul nostru de maşini şi utilaje în proporţie de 70 la sută pe seama producţiei proprii.

Un alt centru de greutate al construcţiei industriale în viitor — a declarat Ciu En-lai — trebuie să fie dezvoltarea prin toate mijloacele a metalurgiei.

Trebuie să facem ca după îndeplinirea celui de al doilea cincinal necesarul de laminate şi de principale metale neferoase ale tuturor ramurilor economiei naţionale, îndeosebi al construcţiei de maşini, să poată fi satisfăcut în linii mari atît în privinţa cantităţii, cît şi în privinţa sortimentului.

Vorbind despre repartiţia raţională a forţelor de producţie, tov. Ciu En-lai a arătat că în conformitate cu resursele existente şi cu necesităţile apărării statului în regiunile interioare trebuie să se creeze în mod planificat noi baze industriale. Aceasta este orientarea pe care trebuie s-o urmăm în mod ferm şi consecvent. Intensificarea noii construcţii industriale în regiunile interioare va contribui de asemenea la dezvoltarea economică şi culturală a regiunilor minorităţilor naţionale. În cursul celui de al doilea cincinal este necesar ca în China centrală şi în Mongolia interioară să se continuie construcţia de baze industriale, punîndu-se accentul pe siderurgie. În sud-vest, nord-vest şi în regiunile din apropierea defileului Sanmînsia să se desfăşoare activ construcţia de noi baze industriale, punîndu-se accentul pe siderurgie şi pe mari hidrocentrale; să se continue construcţia de exploatări petrolifere şi de întreprinderi ale metalurgiei neferoase în regiunile Sinţzianului şi să se intensifice de asemenea lucrările geologice în Tibet pentru a pregăti condiţiile în vederea dezvoltării industriei în această regiune.

In acelaşi timp noi trebuie să folosim complect bazele industriale existente în regiunile de litoral. In cursul celui de al doilea cincinal este necesar să se continue întărirea bazei industriale din nord-est, să se folosească complect şi să se întărească în modul corespunzător industria oraşelor de litoral din China de est, de nord şi de sud pentru a ridica rolul lor în construcţia ţării.

După repartizarea raţională a forţelor de producţie în industrie vom construi un mare număr de oraşe noi şi vom lărgi un mare număr din oraşele vechi.

Pentru aceasta este necesar să se intensifice sistematizarea şi construirea oraşelor în conformitate cu construcţia industrială.

Comitetul Central al partidului, a spus în continuare raportorul, propune ca în 1962 volumul producţiei industriale globale să crească aproximativ de două ori în comparaţie cu volumul prevăzut de planul iniţial pe anul 1957. Posibilitatea menţinerii unui ritm relativ înalt al sporirii producţiei globale în cursul celui de al doilea cincinal se explică prin faptul că va creşte numărul întreprinderilor date în exploatare, nou construite şi reconstruite; prin faptul că în majoritatea întreprinderilor existente se vor lua măsuri tehnice în vederea sporirii producţiei sau se va efectua reconstrucţia lor tehnică; prin faptul că în întreprinderile mixte de stat-particulare se va termina reorganizarea economică şi se va efectua în linii mari naţionalizarea, iar în industria meşteşugărească, cu excepţia unui număr neînsemnat de meşteşugari, se va termina cooperativizarea. În afară de aceasta va exista de asemenea posibilitatea de a menţine ritmul relativ înalt al dezvoltării agriculturii.

Tov. Ciu En-lai a subliniat necesitatea de a se descoperi posibilităţile potenţiale ale producţiei în întreprinderile industriale. Trecînd la sarcinile în domeniul dezvoltării producţiei agricole, tov. Ciu En-lai a arătat că Comitetul Central al partidului în propunerile cu privire la cel de al doilea plan cincinal prevede ca în decurs de cinci ani recolta de cereale să reprezinte aproximativ 2.200 miliarde ţzini; iar în 1962 recolta să se ridice la aproximativ 500 miliarde ţzini; în decurs de cinci ani recolta globală de bumbac trebuie să fie de aproximativ 210.000.000 dani, iar în 1962 de 48.000.000 dani.

În 1962 producţia agricolă globală va creşte cu aproximativ 35 la sută în comparaţie cu nivelul prevăzut de plan pentru anul 1957. Aceşti indici au fost stabiliţi ţinîndu-se seama de următorii doi factori: pe de o parte, în agricultură, cu excepţia anumitor regiuni, se va termina cooperativizarea de tip superior. Paralel cu aceasta se va extinde suprafaţa terenurilor irigate şi arabile, va spori aprovizionarea cu îngrăşăminte chimice, se vor îmbunătăţi uneltele de producţie şi tehnica lucrării pămîntului. Toate acestea vor contribui la dezvoltarea continuă a producţiei agricole. Pe de altă parte, deocamdată este încă greu să se evite calamităţile naturale, nu există încă posibilităţi de a stăvili în mod radical multe rîuri care aduc mari pagube, încă nu pot fi desfăşurate deplin lucrările de valorificare a pămînturilor virgine pe scară mai largă, încă nu au fost pregătite condiţiile pentru mecanizarea agriculturii; aceste împrejurări nu ne permit să pretindem un ritm mai rapid de dezvoltare a producţiei agricole.

Raportorul a atras atenţia asupra necesităţii de a se ridica producţia la hectar a culturilor agricole, ceea ce reprezintă principalul mijloc de sporire a producţiei agricole în cel de al doilea cincinal şi de dezvoltare a unei agriculturi cu multe ramuri de producţie. Organele locale, a spus Ciu En-lai, au datoria ca la planificarea producţiei agricole să pornească de la condiţiile naturale şi tehnico-economice ale regiunii respective, să ţină seama de deprinderile de producţie, obiceiurile şi modul de viaţă al ţăranilor şi să organizeze planificarea multilaterală a dezvoltării agriculturii. In regiunile de creştere a animalelor, de vînat şi de pescuit, la planificare trebuie să se pună accentul pe creşterea animalelor, vînătoare şi pescuit; totodată, ţinînd seama de posibilităţi, trebuie dezvoltate şi alte ramuri auxiliare ale economiei.

In perioada celui de al doilea cincinal, a continuat raportorul, pe măsura dezvoltării producţiei industriale şi agricole, a extinderii volumului construcţiilor capitale, pe măsura valorificării regiunilor interioare şi periferice şi a construcţiei din aceste regiuni va fi necesar să se sporească considerabil capacitatea transporturilor şi a telecomunicaţiilor, ceea ce ridică în faţa organelor de transport şi comunicaţii sarcini uriaşe. Pe de o parte este necesar să se reconstruiască şi să se reorganizeze din punct de vedere tehnic liniile şi instalaţiile existente iar pe de altă parte trebuie continuată construirea de noi linii, mai ales construirea de noi linii de cale ferată şi şosele în regiunile din nord-vestul şi sud-vestul ţării şi construirea de porturi în regiunile de litoral şi pe fluviul Iantzî. Totodată trebuie sporit utilajul necesar transportului şi comunicaţiilor.

Potrivit calculelor, a continuat Ciu En-lai, în 1962 volumul aprovizionării populaţiei de la oraşe şi sate cu diferite mărfuri de larg consum şi cu o parte de mijloace de producţie, cu alte cuvinte volumul global al circulaţiei mărfurilor cu amănuntul, va spori cu aproximativ 50 la sută în comparaţie cu circulaţia mărfurilor planificată iniţial pentru anul 1957. Organele comerţului trebuie să intensifice şi de acum înainte munca de achiziţionare şi desfacere, să aplice ferm politica de achiziţionări şi desfacere centralizate pentru satisfacerea nevoilor în ceea ce priveşte cele mai principale bunuri de larg consum, să repartizeze just reţeaua organizaţiilor comerciale şi să organizeze în mod planificat sub conducerea statului o anumită piaţă liberă pentru satisfacerea nevoilor poporului în continuă creştere. In ceea ce priveşte comerţul exterior, este necesar să se organizeze în mod planificat exportul unor mărfuri corespunzătoare pentru a se asigura importul de utilaj şi materiale, necesare construcţiei de stat. În prezent, şi în perioada celui de al doilea plan cincinal, a arătat Ciu En-lai, se înfăptuiesc în domeniul comerţului o serie de măsuri importante. De pildă, menţinînd situaţia conducătoare a pieţei de stat unice va fi organizată pe bază de plan o anumită piaţă liberă, în anumite limite va fi admisă producţia de sine stătătoare şi desfacerea de sine stătătoare a produselor; se vor introduce metode de achiziţionări pe alese a unor mărfuri industriale de larg consum şi stabilirea preţurilor după calitate şi sortiment etc. Aceste măsuri nu numai că nu vor submina piaţa de stat unică, ci, dimpotrivă, ele vor avea un rol util auxiliar pentru aceasta.

Referindu-se la transformările socialiste, tov. Ciu En-lai a stăruit asupra problemei reorganizării întreprinderilor mixte de stat-particulare, mijlocii şi mici, a organizaţiilor cooperatiste meşteşugăreşti şi a organizaţiilor cooperatiste ale micilor comercianţi.

Tov. Ciu En-lai a subliniat în continuare marea însemnătate a lărgirii drepturilor organelor locale în condiţiile conducerii unice de la centru.

Apoi raportorul s-a oprit asupra problemei pregătirii de cadre şi întăririi muncii de cercetări ştiinţifice.

O sarcină primordială în domeniul învăţămîntului, a arătat el, este pregătirea de cadre de diferiţi specialişti pentru stat în primul rînd de cadre de ingineri şi tehnicieni, de lucrători în domeniul cercetărilor ştiinţifice. In vederea pregătirii de cadre pentru construcţia ţării, este de asemenea necesar să se dezvolte învăţămîntul fără scoaterea din producţie.

In ultimul timp sub conducerea directă a C.C. al P.C. Chinez şi a Consiliului de Stat a fost trasat un plan general de stat, de dezvoltare a ştiinţei şi tehnicii şi un plan de dezvoltare a ştiinţelor sociale şi a filozofiei pe 12 ani şi au fost trasate sarcinile cele mai importante ale lucrărilor de cercetări ştiinţifice în domeniul ştiinţelor naturii şi al ştiinţelor sociale. Această măsură a fost extrem de importantă pentru ridicarea nivelului activităţii de cercetări ştiinţifice, pentru a asigura ca multe domenii importante ale ştiinţei şi tehnicii din ţara noastră să se poată apropia în următorii 12 ani de nivelul mondial avansat.

În perioada celui de al doilea cincinal, a spus în continuare tov. Ciu En-lai, pe baza dezvoltării producţiei şi a creşterii venitului naţional vom putea să îmbunătăţim şi mai departe viaţa poporului. In fond, întreaga construcţie pe care o înfăptuieşte ţara noastră are drept scop ridicarea bunăstării maselor populare.

Pentru a îmbunătăţi condiţiile materiale ale muncitorilor şi funcţionarilor, în prezent şi în perioada celui de al doilea cincinal, în afara ridicării continue a nivelului salariilor muncitorilor şi funcţionarilor, este necesar ca pe măsura posibilităţilor să se ia măsuri practice pentru îmbunătăţirea treptată a condiţiilor lor de locuit, a tehnicii securităţii, a ocrotirii sănătăţii şi alte măsuri legate de ridicarea bunăstării. In această privinţă Consiliul de Stat a şi aprobat unele măsuri concrete care vor fi aduse la cunoştinţă şi traduse în viaţă în viitorul apropiat.

Următorul capitol al raportului tov. Ciu En-lai a fost consacrat întăririi solidarităţii şi colaborării cu Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară, lărgirii colaborării internaţionale economice, tehnice şi culturale. In scopul desăvîrşirii construcţiei socialiste în ţara noastră, a spus Ciu En-lai, în afara punerii în mişcare a tuturor factorilor activi din interiorul ţării, noi trebuie să unim de asemenea strîns toate forţele internaţionale care pot fi unite pentru a obţine toate condiţiile internaţionale favorabile nouă. Am depus în mod consecvent eforturi pentru întărirea solidarităţii cu marea Uniune Sovietică şi cu ţările de democraţie populară pentru dezvoltarea colaborării multilaterale cu ele, precum şi pentru acordarea reciprocă de ajutor. Am depus de asemenea eforturi pentru dezvoltarea colaborării economice, a legăturilor comerciale, a schimburilor culturale şi tehnice cu toate ţările, indiferent de orînduirea lor socială, îndeosebi cu ţările Asiei şi Africii.

Ajutorul reciproc şi colaborarea ţării noastre cu Uniunea Sovietică şi cu ţările de democraţie populară se bazează pe o prietenie frăţească de nezdruncinat şi au drept scop să contribuie la avîntul general al economiei ţărilor socialiste, au drept scop ridicarea neîntreruptă a bunăstării materiale şi a nivelului cultural al popoarelor ţărilor socialiste.

Raportorul a subliniat că colaborarea şi legăturile R.P. Chineze cu ţările Asiei şi Africii au căpătat o dezvoltare şi mai largă după conferinţa de la Bandung. Ţara noastră ia consecvent atitudine pentru colaborarea între ţările Asiei şi Africii pe baza principiului egalităţii şi avantajelor reciproce, fără a lega aceasta de nici un fel de alte condiţii, ceea ce contribuie din punct de vedere economic şi tehnic la dezvoltarea de sine stătătoare a acestor ţări, iar din punct de vedere cultural la dezvoltarea laturilor pozitive ale fiecărei ţări şi la cunoaşterea şi studierea reciprocă. O astfel de colaborare contribuie la asigurarea independenţei naţionale a ţărilor Asiei şi Africii şi la lărgirea zonei păcii. De aceea aceasta favorizează de asemenea construcţia paşnică în ţara noastră. In prezent se lărgesc de asemenea legăturile cu ţările Americii Latine. O astfel de colaborare şi astfel de legături au, fără îndoială, largi perspective de dezvoltare.

Dorim de asemenea să dezvoltăm, pe baza principiilor egalităţii în drepturi şi avantajelor reciproce, legăturile economice, tehnice şi culturale cu alte ţări ale lumii.

Depunem în permanenţă eforturi pentru lărgirea comerţului cu ţările occidentale şi vrem să preluăm de la ele tot ce au util din domeniul ştiinţei, tehnicii şi metodelor de gospodărire care pot fi puse în slujba construcţiei noastre.

Sîntem pentru lărgirea legăturilor şi a colaborării internaţionale economice, tehnice şi culturale nu numai pentru că aceasta va grăbi desăvîrşirea construcţiei socialiste în ţara noastră, ci şi din cauză că aceasta va constitui o bază de nădejde pentru coexistenţa paşnică a statelor. De aceea poziţia noastră corespunde pe deplin intereselor popoarelor din întreaga lume, corespunde pe deplin intereselor cauzei păcii.

Tovarăşi! Nu este departe ziua cînd va fi desăvîrşit în mod victorios primul plan cincinal şi va începe înfăptuirea celui de al doilea plan cincinal. În timpul care ne-a mai rămas — un an şi ceva — toţi membrii de partid, sub conducerea Comitetului Central şi a tovarăşului Mao Ţze-dun, trebuie să-şi sporească eforturile şi, împreună cu muncitorii, ţăranii şi intelectualii, împreună cu toate popoarele ţării, cu toate partidele democratice, cu toţi patrioţii să lupte pentru depăşirea primului plan cincinal şi pentru pregătirea activă în vederea înfăptuirii celui de al doilea plan cincinal. Numai în cazul cînd vom îndrepta cu toată modestia şi bine chibzuit, fără îngîmfare şi grabă, ideologia subiectivismului şi stilul birocratic în munca noastră vom putea să mobilizăm toate forţele, să învingem orice greutăţi, şi să înaintăm victorios, luptînd pentru transformarea ţării noastre într-o mare putere industrială socialistă!

„Scînteia tineretului"
Pag. 3-a 21 septembrie 1956

De peste HOTARE

Al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Şedinţa din 19 septembrie

(Urmare din pag. 1-a)

datorită conducerii juste de către Partidul Comunist Chinez, poporul chinez de 600 000 000 a creat Republica Populară Chineză. Aceasta nu constituie numai un eveniment dintre cele mai mărețe în istoria poporului chinez care construieşte o viaţă nouă, ci şi un eveniment de o uriaşă însemnătate internaţională care sporeşte cu mult forţele lagărului socialismului. Succesele remarcabile ale Republicii Populare Chineze în construirea socialismului şi pe arena internaţională, a spus în continuare Lim He, provoacă o nemărginită bucurie prietenilor poporului chinez, popoarelor tuturor ţărilor lagărului socialist şi popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume. Lim He dă citire apoi mesajului de salut adresat de Comitetul Central al Partidului Muncii din Coreea celui de al 8-lea Congres pe întreaga Chină a Partidului Comunist Chinez.

Hoang Kuok Viet, membru al Biroului Politic al Partidului Muncii din Vietnam, a dat citire la congres mesajului de salut adresat de Comitetul Central al Partidului Muncii din Vietnam şi semnat de Ho Şi Min. Glorioasa victorie a revoluţiei chineze, se spune în mesajul de salut, a creat în favoarea lagărului socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică o indiscutabilă superioritate a forţelor. Bogata experienţă a revoluţiei chineze, care reprezintă aplicarea genială a marxism-leninismului la condiţiile din China, a luminat şi mai clar calea revoluţiei vietnameze şi a constituit o contribuţie importantă la victoriile cucerite de poporul vietnamez în lupta de eliberare naţională şi în opera de creare a orînduirii democrate în Vietnam.

Partidul Muncii din Vietnam şi întregul popor vietnamez sînt ferm convinşi că poporul chinez, urmînd linia justă şi directivele congresului, va îndeplini cu succes planul cincinal şi va obţine succese uriaşe în opera de construire a socialismului.

Asistenţa întîmpină cu căldură apariţia la tribună a lui Veselinov, membru al C.C. al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia. Un partid atît de mare ca Partidul Comunist Chinez, a spus el, care a avut de trecut prin atîtea greutăţi şi a ieşit întotdeauna învingător datorită faptului că în condiţiile speciale ale luptei sale a aplicat just învăţătura marxism-leninismului, găsind căi proprii spre victorie, a dat multe elemente noi de care trebuie să ţinem seama şi care sînt de asemenea un bun al mişcărilor muncitoreşti din alte ţări.

In diferitele partide, a declarat în continuare Veselinov, au loc discuţii cu privire la diferitele căi de dezvoltare a socialismului şi de luare a puterii de către clasa muncitoare. Insemnătatea uriaşă a Congresului al 20-lea al P.C.U.S. constă în aceea că a abordat în mod leninist această problemă, arătînd că există numeroase căi de dezvoltare a mişcării muncitoreşti şi a socialismului în diferite ţări. In dezvoltarea noastră internă am folosit experienţa Uniunii Sovietice în construirea relaţiilor sociale socialiste. Dar partidul nostru considera necesar în noile condiţii să caute şi căi noi, posibilităţi noi în procesul de construire a noii societăţi pornind de la principiile învăţăturii marxist-leniniste şi de la realitatea concretă din Iugoslavia.

Noi, comuniştii iugoslavi, şi popoarele noastre, a spus în continuare Veselinov, vom încerca o sinceră bucurie pentru orice nou succes al Partidului Comunist Chinez, deoarece aceste succese întăresc pacea, democraţia şi socialismul în întreaga lume. Veselinov şi-a încheiat cuvîntarea prin cuvinte de salut în cinstea Partidului Comunist Chinez, a marelui popor chinez, colaborării şi prieteniei trainice dintre popoarele Iugoslaviei şi Chinei, în cinstea socialismului.

La congres s-a dat apoi citire telegramei de salut adresată de Comitetul naţional al Partidului Comunist din S.U.A., semnată de William Foster, preşedintele comitetului, şi Eugene Denis, secretar general al partidului. Congresul al 8-lea al Partidului Comunist Chinez, se spune în telegramă, s-a deschis într-o perioadă cînd forţele păcii şi democraţiei, eliberării naţionale şi socialismului în întreaga lume au obţinut succese de o uriaşă importanţă istorică.

Succesele remarcabile realizate în China în mai puţin de 7 ani în toate domeniile vieţii economice, politice şi culturale, se arată în telegramă, sînt meritul conducerii marelui Partid Comunist Chinez în frunte cu Mao Ţze-dun, şi dovedesc o dată mai mult superioritatea democraţiei populare şi socialismului faţă de capitalism.

In ciuda tuturor calomniilor la adresa Chinei populare şi în ciuda politicii agresive a Wall Street-ului în Extremul Orient, majoritatea americanilor privesc cu dispreţ pe Cian Kai-şi, ca pe o marionetă ridicolă. In rîndurile poporului nostru creşte starea de spirit în favoarea luării de măsuri pentru slăbirea încordării în Extremul Orient, stabilirea de relaţii normale cu Republica Populară Chineză, precum şi pentru restabilirea drepturilor ei la O.N.U., recunoaşterea diplomatică a R.P. Chineze de către guvernul S.U.A. şi dezvoltarea comerţului şi schimbului cultural reciproc avantajos între cele două ţări.

In şedinţa din 19 septembrie a mai luat de asemenea cuvîntul Ci Jan De-şen, prim secretar al Comitetului de partid din provincia Şensi, Siui Min, delegată la congres din partea organizaţiei de partid din oraşul Tiantzin, precum şi Cijasivan-siui, delegat la congres din partea provinciei Ţinhai.

Congresul Partidului Comunist Chinez îşi continuă lucrările.

Şedinţa din 20 septembrie

PEKIN 20 (Agerpres).— China Nouă transmite: In şedinţa din 20 septembrie a Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez au continuat discuţiile pe marginea raportului de activitate al C.C. a raportului cu privire la modificările în Statutul partidului şi a raportului asupra propunerilor cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale a R.P. Chineze.

Liu Jen, al doilea secretar al Comitetului orăşenesc Pekin al P.C. Chinez, a vorbit despre dezvoltarea industriei şi comerţului în capitala Chinei. Cijan Go-hua, secretar al Comitetului din Tibet al P.C. Chinez, a vorbit delegaţilor la Congres despre succesele construcţiei economice şi culturale în Tibet. Ke Ţin-şi, prim secretar al Biroului din Şanhai al C.C. al P.C. Chinez a vorbit despre situaţia în domeniul transformărilor socialiste ale întreprinderilor industriale şi comerciale privat-capitaliste din cel mai mare oraş al ţării, Şanhai. Cen Iun, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, vice premier al Consiliului de Stat al R.P. Chineze, a vorbit pe larg despre transformările socialiste în industria şi comerţul privat-capitalist.

In numele partidelor comuniste şi muncitoreşti frăţeşti, Congresul a fost salutat de Harry Pollitt, preşedintele Comitetului Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie, Dolores Ibarruri, secretară generală a Partidului Comunist din Spania, Max Reimann, prim secretar al Conducerii centrale a Partidului Comunist din Germania. La Congres s-a dat de asemenea citire mesajului de salut din partea C.C. al Partidului Comunist din Brazilia.

Miting la Pekin împotriva interzicerii P. C. German

PEKIN 20 (Agerpres).— China Nouă transmite: La 19 septembrie în parcul „Sun Iat-sen" din Pekin a avut loc un miting de masă în semn de protest împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania. La acest miting — peste 4.000 de reprezentanţi ai tuturor păturilor populaţiei oraşului, au întîmpinat cu aplauze furtunoase prelungite apariţia în prezidiul mitingului a lui Max Reimann, secretar al Conducerii Centrale a Partidului Comunist din Germania, F. Herzner, membru al Conducerii Centrale a Partidului Comunist din Germania, a conducătorilor organizaţiilor obşteşti din Pekin.

Van Tziun, preşedintele Consiliului sindical din Pekin, profesorul Cijan Vei, de la Universitatea „Tinhua", Van Guan, muncitor la o uzină metalurgică, care au luat cuvîntul, au exprimat protestul hotărît al oamenilor muncii din Pekin împotriva interzicerii ilegale a P.C. din Germania de către autorităţile din Germania occidentală. Participanţii la miting au întîmpinat cu aplauze furtunoase apariţia la tribună a lui Max Reimann, conducătorul delegaţiei P.C. din Germania la cel de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez.

Istoria ne arată, a spus Reimann, că acela care merge împotriva marxismului este înfrînt inevitabil. Poporul german n-a uitat învăţămintele celor 12 ani de dominaţie hitleristă. El cere tot mai insistent pace. Partidul Comunist din Germania, a spus Reimann, nu poate fi nimicit, deoarece are legături strînse cu clasa muncitoare din Germania, cu întregul popor german.

Participanţii la miting au adoptat o rezoluţie în care se spune că reprezentanţii tuturor păturilor populaţiei din Pekin exprimă în unanimitate cea mai mare indignare faţă de fărădelegile fasciste ale autorităţilor vestgermane împotriva Partidului Comunist din Germania.

In 24 de ore

CAIRO. — La 19 septembrie a sosit la Cairo, la invitaţia Ministerului Agriculturii al Egiptului, o delegaţie agricolă sovietică, condusă de D. R. Rasulov, locţiitor al ministrului Agriculturii al U.R.S.S.

PEKIN. — După cum relatează agenţia China Nouă, primul ministru Ciu En-lai a primit la 18 septembrie delegaţia Armatei populare iugoslave în frunte cu generalul Costa Nadji, care vizitează R.P. Chineză.

ATENA. — O delegaţie guvernamentală a Romîniei, condusă de A. Toma, prim locţiitor al ministrului Comerţului Exterior, şi din care face parte T. Cristureanu — vicepreşedinte al Camerei de Comerţ a R.P.R., şi un grup de experţi şi tehnicieni, au vizitat Tîrgul internaţional de la Salonic.

DRESDA. — La Dresda, în sala Albertinium, s-a deschis la 16 septembrie „Expoziţia de pictură, sculptură şi grafică romînă contemporană".

ROMA. — Recent s-a deschis la Roma, în palatul Ridotto del Palazzo dell'Esposizione, o expoziţie de artă populară romînească. Intr-un articol consacrat expoziţiei romîneşti, ziarul „Unità" subliniază succesul remarcabil de care s-au bucurat produsele artei noastre populare.

TOKIO. — După cum anunţă agenţia Kiodo Tuşin la 20 septembrie a plecat cu avionul la Moscova reprezentantul Japoniei Siunici Matumoto, în vederea unei consultaţii cu guvernul sovietic în legătură cu proiectul vizitei în U.R.S.S. a primului ministru al Japoniei Hatoyama. Scopul vizitei lui Hatoyama în U.R.S.S. este încheierea tratativelor japono-sovietice.

U. R. S. S. doreşte reglementarea paşnică a problemei Suezului

— COMENTARIILE PRESEI IN LEGATURA CU RECENTUL INTERVIU AL LUI N. A. BULGANIN —

DELHI 20 (Agerpres). — TASS transmite: Majoritatea ziarelor indiene acordă o deosebită atenţie răspunsurilor lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., la întrebările lui Kingsbury Smith.

„Bulganin propune să se organizeze o conferinţă între şase ţări în problema Suezului. Intîlnire între şefii guvernelor. Un apel pentru o bază largă în vederea realizării unui acord". Acestea sînt titlurile sub care ziarul „Indian Express" publică textul răspunsurilor lui N. A. Bulganin.

Ziarul „Times of India" subliniază în titlu, că Uniunea Sovietică cheamă la tratative între cele şase puteri în legătură cu problema Suezului, pentru a se găsi o soluţie echitabilă a acestei probleme.

ROMA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Presa italiană acordă o deosebită atenţie răspunsurilor lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. la întrebările lui Kingsbury Smith. Ziarele progresiste salută declaraţia lui N. A. Bulganin că pentru a contribui la rezolvarea justă, paşnică a problemei Canalului de Suez prin tratative, guvernul sovietic este dispus să ia parte la o conferinţă a şefilor guvernelor Egiptului, Indiei, Franţei, Marii Britanii, S.U.A. şi U.R.S.S.

In comentariile lor, ziarele subliniază că această declaraţie constituie o nouă dovadă a năzuinţei Uniunii Sovietice de a contribui la reglementarea paşnică a problemei Canalului de Suez.

PARIS 20 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele pariziene au publicat la loc de frunte textul integral al răspunsurilor lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., la întrebările lui Kingsbury Smith. Comentînd această ştire, ziarul „Liberation" subliniază că o conferinţă a şefilor guvernelor celor patru mari puteri, Egiptului şi Indiei, ar putea duce la reglementarea paşnică a problemei Suezului.

Presa pariziană de dreapta se pronunţă împotriva unei astfel de conferinţe arătînd că „cercurile competente" franceze consideră propunerea cu privire la convocarea conferinţei ca „inacceptabilă".

Poporul chinez este alături de poporul egiptean

PEKIN 20 (Agerpres). — China Nouă transmite: Intr-un raport prezentat la cea de a 46-a şedinţă a Comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină în problema Canalului de Suez, premierul Ciu En-lai, a declarat că, dacă Marea Britanie şi Franţa, cu sprijinul Statelor Unite, „ar îndrăzni să recurgă la provocări războinice împotriva Egiptului", poporul egiptean, sprijinit de toate ţările care iubesc pacea şi dreptatea, va da, în mod sigur, lovituri grele agresorilor.

Ciu En-lai a avertizat ţările care participă la actuala conferinţă de la Londra „să nu cadă în vreuna din cursele" întinse de cele trei puteri occidentale care încearcă să încalce suveranitatea Egiptului şi să submineze libertatea de navigaţie pe Canal.

Ciu En-lai a declarat în continuare că „poporul chinez nu poate îngădui nici o măsură care să încalce suveranitatea Egiptului şi nici o intervenţie armată împotriva Egiptului". El a asigurat poporul egiptean de „sprijinul deplin" al poporului chinez în lupta sa pentru apărarea suveranităţii şi independenţei naţionale.

Guvernul chinez, a spus Ciu En-lai, este de părere că problema libertăţii de navigaţie pe Canalul de Suez trebuie rezolvată prin tratative paşnice, pe baza respectării suveranităţii şi demnităţii Egiptului. „Altă alternativă, — a spus el, nu există".

Premierul R. P. Chineze a reafirmat angajamentul poporului chinez ca, alături de toate popoarele lumii care iubesc pacea şi dreptatea, „să stea ferm alături de poporul egiptean".

Marinarii din R.D. Germană şi Filipine doresc să lucreze pe Canalul de Suez

BERLIN 20 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Se anunţă că zece piloţi din R.D. Germană şi-au dat consimţămîntul să plece în Egipt pentru a lucra la Canalul de Suez.

NEW YORK 20 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunţă corespondentul din Manilla al agenţiei United Press, peste 100 de căpitani de vase de comerţ din Filipine şi-au exprimat dorinţa de a pleca în Egipt pentru a lucra ca piloţi la Canalul de Suez.

Anglia intensifică măsurile militare în Mediterană

LONDRA 20 (Agerpres). — Agenţiile de presă relatează că autorităţile britanice continuă să intensifice măsurile cu caracter militar şi să efectueze manevre ale flotei de război în regiunea Mediteranei. Potrivit relatărilor agenţiei italiene Ansa, la 18 septembrie au părăsit portul Palermo îndreptîndu-se „spre o destinaţie necunoscută" contratorpiloarele engleze „Agincourt", „Alamein", „Corumna" şi „Harfleur". De asemenea la 17 septembrie au părăsit portul Messina, îndreptîndu-se tot „spre o destinaţie necunoscută" crucişătorul „Jamaica" şi vasul puitor de mine „Manhvan".

In acelaşi timp, relatează Agenţia France Presse, soldaţii englezi ai căror stagiu expira în luna octombrie au fost reţinuţi sub arme „ca urmare a crizei Suezului".

Echilibristică periculoasă

Mina plutitoare a diplomaţiei sau aportul occidental în problema Suezului

desen de V. FOMICEV (din „Pravda")

Declaraţia Departamentului Informaţiilor al Egiptului

NEW YORK 20 (Agerpres). — TASS transmite: După cum relatează corespondentul din Cairo al agenţiei United Press, la 19 septembrie Departamentul Informaţiilor al Egiptului a publicat următoarea declaraţie:

Unele agenţii de informaţii au atribuit lui Mahmud Iunes (directorul Consiliului Administraţiei egiptene a Canalului de Suez — N.R.) declaraţia că autorităţile egiptene ale Canalului de Suez permit vaselor „asociaţiei celor care folosesc Canalul de Suez" să tranziteze prin canal cu condiţia ca pe bordul acestor vase să se afle piloţi egipteni.

In realitate însă, Iunes a declarat că guvernul egiptean nu recunoaşte nici o altă administraţie sau organizaţie, în afară de Administraţia egipteană a Canalului de Suez, care, din momentul naţionalizării Companiei Canalului de Suez acum 54 de zile şi în ciuda plecării piloţilor străini şi a altor dificultăţi ce s-au ivit, a putut să administreze ireproşabil canalul şi să asigure libertatea navigaţiei".

La New York s-a aflat că Egiptul a adresat din nou unui număr de 12 ţări participante la conferinţa de la Londra propunerea de a se crea un organ însărcinat cu ducerea tratativelor în vederea reglementării crizei Canalului de Suez, care continuă de două luni.

După cum anunţă presa, aceste 12 ţări sînt următoarele: Iranul, Portugalia, Japonia, Olanda, Spania, Suedia, Italia, Germania occidentală, Turcia, Danemarca, Australia şi Norvegia.

Actuala Conferinţă de la Londra – un nou eşec

LONDRA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La şedinţa din seara zilei de 19 septembrie a conferinţei separate a grupului de ţări în problema Suezului delegaţii au continuat să ia cuvîntul. Primul ministru al Danemarcei, **Hansen** a declarat că întrucît Egiptul a respins propunerile puterilor occidentale, el întrucît consideră că „conflictul Suezului trebuie să fie reglementat fără a se recurge la forţă", guvernul danez consideră că „a sosit vremea ca această problemă să fie transmisă spre examinare Organizaţiei Naţiunilor Unite", pentru a se stabili care va fi desfăşurarea acţiunilor ulterioare". In ce priveşte planul de creare a aşa-numitei „asociaţii a beneficiarilor Canalului de Suez", după cum a spus Hansen, de la bun început el a provocat îndoieli în privinţa adevăratelor sale scopuri şi sarcini.

Delegatul Pakistanului, ministrul Afacerilor Externe **Firozhan Nun**, a declarat că Pakistanul respectă cu stricteţe principiul reglementării paşnice a problemei Suezului şi nu va accepta în nici o împrejurare propuneri care presupun aplicarea forţei.

Ministrul Afacerilor Externe al Pakistanului a chemat pe participanţii la conferinţă să renunţe la ideea creării „asociaţiei beneficiarilor Canalului de Suez" şi să înceapă în schimb tratative cu guvernul egiptean.

Delegatul Norvegiei, **Lange**, a făcut unele rezerve. El a declarat că „a sosit timpul ca această problemă să fie prezentată Organizaţiei Naţiunilor Unite".

Reprezentantul Noii Zeelande, **Clifton Weebb**, a afirmat de asemenea că „în aşteptarea unei reglementări definitive există anumite aspecte pozitive în propunerea de a se crea asociaţia ţărilor care folosesc Canalul de Suez".

Ministrul Afacerilor Externe al Franţei, **Pineau**, a contestat din nou dreptul Egiptului la naţionalizarea Companiei Canalului de Suez şi a obiectat împotriva declaraţiei delegatului Pakistanului care a spus că Egiptul a avut acest drept.

Din declaraţiile ministrului Afacerilor Externe al Angliei, **Lloyd**, a reeşit că adevăratul scop al iniţiatorilor creării asociaţiei ţărilor care folosesc Canalul de Suez este să impună Egiptului planul, convenabil puterilor occidentale, care prevede trecerea Canalului de Suez în mîinile unor puteri străine.

Secretarul Departamentului de stat al S.U.A., **Dulles**, a insistat la rîndul său asupra continuării acţiunilor separate ale grupului de ţări, declarînd că ele trebuie să încerce să rezolve problema Canalului de Suez „în afara cadrului O.N.U.".

In declaraţia sa, Dulles a amintit că potrivit Cartei O.N.U. „reglementarea trebuie înfăptuită prin mijloace paşnice, în conformitate cu principiile dreptăţii şi dreptului internaţional". Din declaraţiile ulterioare ale lui Dulles a rezultat că el consideră drept un „principiu echitabil" o rezolvare a problemei Canalului de Suez care ar corespunde pretenţiilor colonialiştilor şi care ar aduce grave prejudicii drepturilor suverane ale Egiptului.

LONDRA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Un purtător de cuvînt al departamentului informaţiilor din ministerul Afacerilor Externe al Angliei a anunţat că în şedinţa din dimineaţa zilei de 20 septembrie a conferinţei de la Londra a grupului de ţări în problema Suezului, au luat cuvîntul delegaţii Portugaliei, Etiopiei, Turciei, Suediei şi Spaniei.

Delegatul Portugaliei a sprijinit planul de creare a „Asociaţiei ţărilor care folosesc Canalul de Suez", dar cu condiţia ca ea să fie „un organ care să ducă tratative" cu guvernul egiptean.

Reprezentantul Etiopiei a declarat că „propunerile lui Dulles merită să fie examinate", adăugînd însă că „dacă se va considera util ca problema Canalului de Suez să fie prezentată O.N.U.", el se va pronunţa de asemenea în favoarea acestei măsuri.

Delegatul Turciei a propus să se creeze un „grup de lucru" care „să precizeze ideile" exprimate în cadrul conferinţei. Această propunere a fost adoptată.

Reprezentantul Suediei a fost de părere ca problema Canalului de Suez să fie prezentată neîntîrziat la O.N.U.

A luat apoi cuvîntul reprezentantul Spaniei. El a arătat că în cadrul acestei conferinţe nu s-a ajuns la nici un acord asupra caracterului şi sarcinilor „asociaţiei" proiectate.

LONDRA 20 (Agerpres). — TASS transmite: După cum se anunţă oficial la Londra, în şedinţa din seara zilei de 20 septembrie a conferinţei grupului de state în problema Suezului a avut loc examinarea pe articole a proiectului documentului final, pregătit de „grupul de lucru", sau după cum este el denumit — „comitetul experţilor".

In cursul examinării acestui proiect, privind crearea „Asociaţiei" toţi participanţii la conferinţă şi-au exprimat dezaprobarea faţă de unele formulări ale acestui proiect.

Răspunzînd la întrebările corespondenţilor în cadrul unei conferinţe de presă, un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Angliei a declarat că delegaţii care s-au pronunţat împotriva creării „Asociaţiei ţărilor care folosesc Canalul de Suez" s-au menţinut pe vechile poziţii.

Amînarea creării „Asociaţiei beneficiarilor"

PARIS 20 (Agerpres). — După cum anunţă postul de radio Paris, în ultimul moment s-a aflat că cele trei puteri occidentale au hotărît să amîne pe un termen variind între 10 zile şi două săptămîni crearea aşa-zisei asociaţii a ţărilor care folosesc Canalul de Suez. Această hotărîre este motivată de dorinţa de a se da posibilitate „guvernelor care ezită încă, să studieze ultimele propuneri care li s-au făcut la Londra".

Vizita lui N. S. Hruşciov în Iugoslavia

BELGRAD 20 (Agerpres). — Taniug transmite: La 20 septembrie, N. S. Hruşciov, prim secretar al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., care se află în Iugoslavia într-o vizită neoficială de cîteva zile, a părăsit oraşul Belgrad plecînd spre marea fermă din Belje, împreună cu preşedintele R.P.F. Iugoslavia, I. B. Tito. Inaltul oaspete este însoţit în această călătorie de asemenea de Petar Stambolici, preşedintele Skupşcinei Populare a Serbiei şi M. Todorovici, membru în Vecea Federativă Executivă, precum şi de ambasadorul sovietic la Belgrad Nikolai Firiubin.

In ziua de 19 septembrie, N. S. Hruşciov şi-a petrecut cea mai mare parte a timpului la reşedinţa sa din Belgrad — Palatul Dedihje. La dejun şi la dineu, N. S. Hruşciov a fost invitatul preşedintelui Tito.

Conferinţa Institutului unificat de cercetări nucleare

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 septembrie s-a deschis la Institutul unificat de cercetări nucleare conferinţa reprezentanţilor împuterniciţi ai statelor membre ale acestei organizaţii internaţionale de cercetări ştiinţifice. La lucrările conferinţei participă reprezentanţii Albaniei, Bulgariei, Republicii Cehoslovace, Republicii Populare Chineze, Republicii Populare Democrate Coreene, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Mongole, Poloniei, Romîniei, Ungariei, U.R.S.S.

Participanţii la conferinţă au salutat cu căldură pe reprezentanţii împuterniciţi ai Republicii Democrate Vietnam, care, la invitaţia statelor membre ale Institutului unificat de cercetări nucleare, a devenit membră a Institutului.

După cum a comunicat directorul Institutului, prof. Dmitri Blohinţev, Institutul unificat de cercetări nucleare a primit utilaj şi alte valori materiale în sumă de peste o jumătate miliard de ruble, transmise în mod gratuit Institutului de către statul sovietic.

Conferinţa va discuta statutul Institutului şi alte documente care vor reglementa activitatea lui.

Intîlnirea tinerilor mineri din Albania

In oraşul Stalin din Albania — a avut loc prima întîlnire naţională a tineretului muncitor din industria minieră. Intîlnirea a fost convocată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor din Albania şi Ministerul Industriei.

Tinerii muncitori şi-au împărtăşit experienţa lor în munca şi au prezentat numeroase propuneri care contribuie la înlăturarea lipsurilor în industria minieră.

Participanţii la întîlnire au adresat un apel tuturor tinerilor mineri şi petrolişti din ţară pentru a obţine îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de plan ale anului în curs şi ale celui de-al doilea cincinal.

O nouă colonie din Africa şi-a recăpătat independenţa

LONDRA 20 (Agerpres). — După cum relatează agenţiile de presă, în urma tratativelor care au avut loc de curînd la Londra între reprezentanţi ai guvernului Coastei de Aur şi ai guvernului britanic, Ministerul de Externe al Angliei a anunţat la 18 septembrie că Coasta de Aur şi-a recăpătat independenţa.

Coasta de Aur este situată în vestul Africii şi are o suprafaţă de aproape 203 700 km. pătraţi.

Populaţia acestei ţări numără 4.500.000 de africani şi 7 000 de europeni. In cadrul tratativelor de la Londra s-a căzut de acord ca noul stat independent să cuprindă teritoriul Aşanti de la nordul Coastei de Aur şi Togoland — care în prezent se află sub tutela O.N.U.

Discursul electoral al lui Eisenhower

WASHINGTON 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 septembrie, preşedintele Eisenhower a rostit primul discurs electoral, care a fost transmis de posturile de radio şi televiziune.

La începutul discursului, preşedintele a vorbit despre situaţia internă a ţării, subliniind rolul guvernului condus de el în diferitele sfere ale vieţii economice şi politice a S.U.A.

In partea cuvîntării sale, consacrată politicii externe Eisenhower a declarat că după ce a preluat funcţia de preşedinte, S.U.A. a luptat „ferm — şi cu succes" pentru asigurarea păcii.

Eisenhower a vorbit apoi despre principalele probleme pe care, după cum a spus el, S.U.A. urmează să le rezolve „cu înţelepciune şi bizuindu-se pe forţă".

In categoria acestor probleme el a trecut şi existenţa armei nucleare, care face ca dezarmarea mondială să fie o „necesitate vitală". In categoria problemelor importante Eisenhower a trecut de asemenea transformarea Uniunii Sovietice într-o „mare putere industrială" — fapt care, după cum s-a exprimat el, cere din partea ţărilor occidentale „o coordonare cît mai mare posibilă a acţiunilor economice"; precum şi lupta ţărilor slab dezvoltate pentru libertate, împotriva mizeriei ceea ce cere ca „Occidentul să înţeleagă rolul său viitor care prevede nu dominaţie, ci colaborare".

Enumerînd „principiile de care trebuie să ne călăuzim în căutarea păcii generale" preşedintele a subliniat îndeosebi că S.U.A. „trebuie să-şi menţină puterea militară; să o echilibreze şi să o perfecţioneze în sensul înarmărilor şi al strategiei".

Ocupîndu-se de problema Canalului de Suez, Eisenhower a spus: „Nu ştim încă dacă această problemă poate fi reglementată respectîndu-se dreptatea faţă de toţi. Dar întreaga lume trebuie să ştie că America nu şi-a precupeţit eforturile pentru salvarea păcii".

SPORT

Campionatul ciclist de mare fond al R.P.R.

După o zi de odihnă la Oradea, campionatul ciclist de mare fond a continuat joi cu etapa a X-a, Oradea—Cluj (150 km.). Monotonă în prima parte, cursa a fost animată începînd de la km. 60 în urma atacului iniţiat de dinamovistul Şelaru şi Molnar de la Locomotiva, cărora li s-au alăturat I. Minulescu, V. Ionescu şi P. Gane. Pe urcuşul de la Piatra Craiului, Molnar trece primul urmat de Şelaru în timp ce plutonul cu fruntaşii clasamentului se află în urmă la 2'50". La coborîre Dumitrescu şi Şandru acţionează energic şi fugarii sînt ajunşi după cîţiva kilometri. Şandru cîştigă sprintul cu bonificaţie de la Huedin. Pe dealurile dintre Huedin şi Cluj, Pelcaru, din echipa C.C.A. pierde contactul cu plutonul fruntaş astfel că formaţia militară rămîne numai în doi oameni. Dinamoviştii îndeosebi Moiceanu şi Şelaru sezisează momentul şi imprimă o trenă accelerată pentru a recupera timpul pierdut faţă de formaţia adversă. Cu 2 km înainte de sosire, Dumitrescu încearcă să fugă din pluton, este ajuns, dar reuşeşte totuşi să cîştige sprintul final bătîndu-l cu o lungime de bicicletă pe Şandru.

In clasamentul general individual continuă să conducă C. Dumitrescu — 44h 23'36" — urmat de G. Moiceanu la 5'16", C. Şandru la 7'01", N. Maxim la 7'37", I. Zanoni la 18'30" etc. Pe echipe C.C.A. este prima dar nu mai are decît 52" avans faţă de Dinamo a doua clasată.

In cursă au mai rămas 46 de alergători. Astăzi se dispută etapa a 11-a Cluj—Sibiu (170 km.).

Noi recorduri internaţionale de atletism

Joi pe stadionul Republicii amatorii de sport din Capitală au urmărit un nou concurs internaţional de atletism la care au participat atleţi din U.R.S.S., R. P. Polonă şi R.P.R. Performanţele înregistrate sînt de valoare şi scot în evidenţă buna pregătire a atleţilor sovietici care au dominat majoritatea probelor. Cu acest prilej au fost stabilite noi recorduri ale U.R.S.S. şi R.P.R. Astfel în proba de 1500 m. plat atletul sovietic J. Pipine a terminat învingător marcînd timpul de 3'44"6/10 (nou record unional). Un excelent record al ţării noastre a obţinut tînărul A. Bizim care a aruncat suliţa la 73,73 m. Recordul anterior era de 72,04 m. şi aparţinea lui D. Zamfir. Primul loc în proba de aruncare a suliţei a revenit atletului sovietic Ţibulenko cu 77,20 m. De remarcat victoria reprezentantei noastre Lia Manoliu în proba de disc cu o performanţă de 46,49 m. Pe locul doi s-a clasat Ielkina (U.R.S.S.) cu 46,01 m.

Iată alte rezultate tehnice: Femei 80 m. garduri: Galina Bistrova (U.R.S.S.) 11"2/10; lungime; Galina Popova (U.R.S.S.) 6,12 m.; 800 m. plat; Otkalenko (U.R.S.S.) 2'10"1/10; greutate: Zibina (U.R.S.S.) 16,14 m.; suliţă: Koneeva (U.R.S.S.) 45,59 m.; bărbaţi: 100 m. plat: Bartenief (U.R.S.S.) 10"8/10; înălţime: Söter (R.P.R.) 1,95 m. Kaşkarov nu a participat; 110 m. garduri: Stolearov (U.R.S.S.) 14"7/10; prăjină: A. Petrov (U.R.S.S.) 4,30 m; 400 m. garduri: Iulin (U.R.S.S.) 53"3/10, Savel (R.P.R.) şi Lituiev (U.R.S.S.) n-au participat; ciocan: Samoţvetov (U.R.S.S.) 62,38 m., L. Rut (R.P. Polonă) 61,33 m. lungime: Ovanesian (U.R.S.S.) 7,35 m.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
STAS — 3452 — 52